

JEVANDJELJE PO

JOVANU

2018
copyright © stichting BB

Biblebelieving Press
www.holybiblefoundation.org
E-mail: pastor@bluemail.ch

Uvod u Jevanđelje od Jovana

Jevanđelje sv. Jovana je četvrta biografija Zemaljskog života Isusa Hrista od hrišćanskog biografa koji je bio očevidac njegovog služenja od službe Jovana Krstitelja (Jovan 1: 6; Matt 3) sve do njegovog povratka u slavu (Luka 24:31; Dela 1:22). Svaki stih pokazuje tačno ono što je Isus tražio za sebe i ono što su Njegovi učenici saznali za istinu. Svrha Jovana u pisanju njegovog jevanđelja bila je da grešnici mogu dobiti večni život (vidi Jovan 3,16,36, 5:24, 11:25, 14: 6). Jovan traga o Isusovom Hristovom poreklu na vreme pre Postanka 1:1. On to ponovo čini u svojoj prvoj poslanici. Od četiri jevanđelja, koji prikazuju život Isusa Hrista, jovanovo evanđelje je ono koje su najviše mrzili i odbacivali evolucionisti, budisti, humanisti, ateisti, muslimani, liberali, levi ekstremisti, “modernistički” radikali, nevernici, skeptici , i drugi Fakultetom obrazovani magarci (Job 11:12). Razlog za to je “kristalno jasan” (koristiti drevni kliše) ako neko ima bilo kakvo razumevanje ljudske prirode. Nijedan samo-pravedan, religiozni grešnik, koji se bavi radom na nebu, će ceniti Judejskog Jevrejina koji kaže da je On jedini način za istinitog Boga i ako ne vjerujete u Njega ćeš završiti u paklu (vidi Jovan 3: 18,36, 5:24, 8: 24,47, 10:26). U Jovanovom Jevanđelju, Isus tvrdi da je “Sin Božji” (Jovan 9:35), a takođe tvrdi da je “Bog ... manifestovan u tijelu” (1 Tim 3:16).

“Boga niko nije video nikad: Jedinorodni Sin koji je u narucju Ocevom, On Ga javi.” (Jovan 1:18). “Rece joj Isus: Ja sam koji s tobom govorim.” (Jovan 4:26). “A Isus im rece:” zaista, zaista vam kažem: Ja sam pre nego se Avraam rodio” (Jovan 8:58). “Ja i Otac jedno smo” (Jovan 10:30).” Isus mu rece:” Toliko sam vreme s vama i nisi me poznao, Filipe? Koji vide mene, vide Oca; pa kako ti govoriš: Pokaži nam Oca?” (Jovan 14:9). Jovan se prepoznaje u pet navrata u svom jevanđelju (13:23, 19:26, 20: 2, 21,7 20). U celosti, Jovan piše pet knjiga u Novom zavetu: Jevanđelje, tri poslanice i knjigu Otkrivenja. Jovan je napisao svoje Jevanđelje negdje nakon uništenja Jerusalima, između A.D. 88 i A.D. 90.

Molite se Bogu nebesa i zemlje da vam otvori vase srce i oči da razumete njegovu rec.

Neka vas Gospod blagoslovi dok čitate njegovu reč istine.

www.holybiblefoundation.org

E-mail: pastor@bluemail.ch

JOVAN 1

1 U pocetku beše Rec, i Rec beše u Boga, i Bog beše Rec.

2 Ona beše u pocetku u Boga.

3 Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo.

4 U Njoj beše život, i život beše videlo ljudima.

5 I Videlo se svetli u tami, i tama Ga ne obuže.

6 Posla Bog coveka po imenu Jovana.

7 Ovaj dode za svedocanstvo da svedoci za Videlo da svi veruju kroza nj.

8 On ne beše Videlo, nego da svedoci za Videlo.

9 Beše Videlo istinito koje obasjava svakog

coveka koji dolazi na svet. 10 Na svetu beše, i svet kroza Nj posta, i svet Ga ne pozna.

11 K svojima dode, i svoji Ga ne primiše.

12 A koji Ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božiji, koji veruju u ime Njegovo,

13 Koji se ne rodiše od krvi, ni od volje telesne, ni od volje muževlje, nego od Boga.

14 I rec postade telo i useli se u nas puno blagodati i istine; i videsmo slavu Njegovu, slavu, kao Jedinorodnoga od Oca.

15 Jovan svedoci za Njega i vice govoreci: Ovaj beše za koga rekoh: Koji za mnom ide preda mnom postade, jer pre mene beše.

16 I od punine Njegove mi svi uznesmo blagodat za blagodacu.

17 Jer se zakon dade preko Mojsija, a blagodat i istina postade od Isusa Hrista.

18 Boga niko nije video nikad: Jedinorodni Sin koji je u narucju Ocevom, On Ga javi.

19 I ovo je svedocanstvo Jovanovo kad poslaše Jevreji iz Jerusalima sveštenike i Levite da ga zapitaju: Ko si ti?

20 I on prizna, i ne zataji, i prizna: Ja nisam Hristos.

21 I zapitaše ga: Ko si dakle? Jesi li Ilija? I rece: Nisam. Jesi li prorok? I odgovori: Nisam.

22 A oni mu rekoše: Ko si? Da možemo kazati onima što su nas poslali:

Šta kažeš za sebe?

23 Rece: Ja sam glas onog što vice u pustinji: Poravnite put Gospodnji; kao što kaza Isaija prorok.

24 I behu poslanici od fariseja,

25 I zapitaše ga govoreci mu: Zašto, dakle, krštavaš kad ti nisi Hristos ni Ilija ni prorok?

26 Odgovori im Jovan govoreci: Ja krštavam vodom a medu vama stoji koga vi ne znate.

27 On je Onaj što ce doci za mnom, koji beše preda mnom; kome ja nisam dostojan odrešiti remen na obuci Njegovoj.

28 Ovo bi u Vitiniji preko Jordana gde Jovan krštavaše.

29 A sutradan vide Jovan Isusa gde ide k

njemu, i rece: Gle, jagnje Božije koje uze na se grehe sveta.

30 Ovo je Onaj za koga ja rekoh: Za mnom ide covek koji preda mnom postade, jer pre mene beše.

31 I ja Ga ne znadoh: nego da se javi Izrailju zato ja dodoh da krstim vodom.

32 I svedoci Jovan govoreci: Videh Duha gde silazi s neba kao golub i stade na Njemu.

33 I ja Ga ne znadoh; nego Onaj koji me posla da krstim vodom On mi rece: Na koga vidiš da silazi Duh i stoji na Njemu to je Onaj koji ce krstiti Duhom Svetim.

34 I ja videh i zasvedocih da je ovaj Sin Božji.

35 A sutradan, opet,

stajaše Jovan i dvojica od učenika njegovih,

36 I videvši Isusa gde ide, rece: Gle, jagnje Božije.

37 I cuše ga oba učenika kad govoraše, i otidoše za Isusom.

38 A Isus obazrevši se i videvši ih gde idu za Njim, rece im: Šta cete? A oni Mu rekoše: Ravi! (koje znaci: ucitelju) gde stojiš?

39 I rece im: Dodite i vidite. I otidoše, i videše gde stajaše; i ostaše u Njega onaj dan. A beše oko devetog sahata.

40 A jedan od dvojice koji cuše od Jovana i idahu za Njim beše Andrija, brat Simona Petra;

41 On nade najpre brata svog Simona, i rece mu:

Mi nadosmo Mesiju, koje znaci Hristos.

42 I dovede ga k Isusu.

A Isus pogledavši na nj rece: Ti si Simon, sin Jonin; ti ceš se zvati Kifa, koje znaci Petar.

43 A sutradan namisli izici u Galileju, i nade Filipa, i rece mu: Hajde za mnom.

44 A Filip beše iz Vitsaide, iz grada Andrijinog i Petrovog.

45 Filip nade Natanaila, i rece mu: Za koga Mojsije u zakonu pisa i proroci, nadosmo Ga, Isusa sina Josifova iz Nazareta.

46 I rece mu Natanailo: Iz Nazareta može li biti šta dobro? Rece mu Filip: Dodi i vidi.

47 A Isus videvši Natanaila gde ide k

Njemu rece za njega: Evo pravog Izrailjca u kome nema lukavstva.

48 Rece Mu Natanailo: Kako me poznaješ?

Odgovori Isus i rece mu: Pre nego te pozva Filip videh te kad beše pod smokvom.

49 Odgovori Natanailo i rece Mu: Ravi! Ti si Sin Božiji, Ti si Car Izrailjev.

50 Odgovori Isus i rece mu: Što ti kazah da te videh pod smokvom zato veruješ; videceš više od ovog.

51 I rece mu: Zaista, zaista vam kažem: Odsele cete videti nebo otvoreno i anđele Božije gde se penju i silaze k Sinu covecijem.

JOVAN 2

1 I treci dan bi svadba u Kani galilejskoj, i onde beše mati Isusova.

2 A pozvan beše i Isus i ucenici Njegovi na svadbu.

3 I kad nesta vina, rece mati Isusova Njemu: Nemaju vina.

4 Isus joj rece: Šta je meni do tebe ženo? Još nije došao moj cas.

5 Rece mati Njegova slugama: Šta god vam rece ucinite.

6 A onde beše šest vodenih sudova od kamena, postavljenih po obicaju jevrejskog cišćenja, koji uzimahu po dva ili po tri vedra.

7 Rece im Isus: Napunite sudove vode. I napuniše ih do vrha.

8 I rece im: Zahvatite

sad i nosite kumu. I odnesoše.

9 A kad okusi kum od vina koje je postalo od vode, i ne znaše otkuda je (a sluge znahu koje su zahvatile vodu), zovnu kum ženika,

10 I rece mu: Svaki covek najpre dobro vino iznosi, a kad se opiju onda rdavije; a ti si cuvao dobro vino dosle.

11 Ovo ucini Isus pocetak cudesima u Kani galilejskoj, i pokaza slavu svoju; i ucenici Njegovi verovaše Ga.

12 Potom side u Kapernaum, On i mati Njegova, i braca Njegova, i ucenici Njegovi, i onde stajaše ne mnogo dana.

13 I blizu beše pasha jevrejska, i izide Isus u Jerusolim.

14 I nade u crkvi gde sede oni što prodavahu volove i ovce i golubove, i koji novce menjahu.

15 I nacinivši bic od uzica, izgna sve iz crkve, i ovce i volove; i menjacima prosu novce i stolove ispremeta;

16 I rece onima što prodavahu golubove: Nosite to odavde, i ne cinite od doma Oca mog dom trgovacki.

17 A ucenici se Njegovi opomenuše da u pismu stoji: Revnost za kucu Tvoju izjede me.

18 A Jevreji odgovarajuci rekoše Mu: Kakav nam znak pokazuješ, da to možeš ciniti?

19 Isus odgovori i rece im: Razvalite ovu crkvu, i za tri dana cu je podignuti.

20 A Jevreji rekoše: Cetrdeset i šest godina gradena je ova crkva, a ti za tri dana da je podigneš?

21 A On govoraše za crkvu tela svog.

22 A kad usta iz mrtvih, opomenuše se ucenici Njegovi da ovo govoraše, i verovaše pismu i reci koju rece Isus.

23 A kad beše u Jerusalimu na praznik pashe, mnogi verovaše u ime Njegovo, videci cudesu Njegova koja cinjaše.

24 Ali Isus ne poveravaše im sebe; jer ih sve znaše,

25 I ne trebaše Mu da ko svedoci za coveka; jer sam znaše šta beše u coveku.

JOVAN 3

1 Beše pak covek medu farisejima, po imenu Nikodim, knez jevrejski.

2 Ovaj dode k Isusu nocu i rece Mu: Ravi! Znamo da si ti ucitelj od Boga došao; jer niko ne može cudesu ovih ciniti koja ti ciniš ako nije Bog s njim.

3 Odgovori Isus i rece mu: Zaista, zaista ti kažem: ako se ko nanovo ne rodi, ne može videti carstvo Božije.

4 Rece Nikodim Njemu: Kako se može covek roditi kad je star? Eda li može po drugi put uci u utrobu matere svoje i roditi se?

5 Odgovori Isus: Zaista, zaista ti kažem: ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može uci u carstvo

Božije.

6 Šta je rodeno od tela, telo je; a šta je rodeno od Duha, duh je.

7 Ne cudi se što ti rekoh; valja vam se nanovo roditi.

8 Duh diše gde hoce, i glas njegov cuješ, a ne znaš otkuda dolazi i kuda ide; tako je svaki covek koji je roden od Duha.

9 Odgovori Nikodim i rece Mu: Kako može to biti?

10 Isus odgovori i rece mu: Ti si ucitelj Izrailjev, i to li ne znaš?

11 Zaista, zaista ti kažem da mi govorimo šta znamo, i svedocimo šta videsmo, i svedocanstvo naše ne primate.

12 Kad vam kazah zemaljsko pa ne verujete,

kako cete verovati ako vam kažem nebesko?

13 I niko se ne pope na nebo osim koji side s neba, Sin coveciji koji je na nebu.

14 I kao što Mojsije podiže zmiju u pustinji, tako treba Sin coveciji da se podigne.

15 Da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život vecni:

16 Jer Bogu tako omile svet da je i Sina svog Jedinorodnog dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život vecni.

17 Jer Bog ne posla Sina svog na svet da sudi svetu, nego da se svet spase kroza Nj.

18 Koji Njega veruje ne sudi mu se, a koji ne veruje vec je osuden,

jer ne verova u ime Jedinorodnog Sina Božijeg.

19 A sud je ovaj što videlo dode na svet, i ljudima omile vecma tama negoli videlo; jer njihova dela behu zla.

20 Jer svaki koji zlo cini mrzi na na videlo i ne ide k videlu da ne pokaraju dela njegova, jer su zla.

21 A ko istinu cini ide k videlu, da se vide dela njegova, jer su u Bogu ucinjena.

22 A potom dode Isus i ucenici Njegovi u judejsku zemlju, i onde življaše s njima i krštavaše.

23 A Jovan krštavaše u Enonu blizu Salima, jer onde beše mnogo vode; i dolazahu te ih krštavaše.

24 Jer još ne beše Jovan

bacen u tamnicu.

25 Tada postade raspra među ucenicima Jovanovim i Jevrejima oko čišćenja.

26 I dodoše k Jovanu i rekoše mu: Ravi! Onaj što beše s tobom preko Jordana, za koga si ti svedocio, evo on krštava, i svi idu k njemu.

27 Jovan odgovori i rece: Ne može covek ništa primiti ako mu ne bude dano s neba.

28 Vi sami meni svedocite da rekoh: Ja nisam Hristos, nego sam poslan pred Njim.

29 Ko ima nevestu ženik je, a prijatelj ženikov stoji i sluša ga, i radošću raduje se glasu ženikovom. Ova dakle radost moja ispuni se.

30 Onaj treba da raste, a

ja da se umanjujem.

31 Koji odozgo dolazi nad svima je; koji je sa zemlje od zemlje je, i govori od zemlje; koji dolazi s neba nad svima je.

32 I šta vide i cu ono svedoci; i svedocanstvo Njegovo niko ne prima.

33 Koji primi Njegovo svedocanstvo, potvrdi da je Bog istinit.

34 Jer koga Bog posla, onaj reci Božije govori: jer Bog Duha ne daje na meru.

35 Jer Otac ljubi Sina, i sve daje u ruke Njegove.

36 Ko veruje Sina, ima život vecni; a ko ne veruje Sina, neće videti život, nego gnev Božji ostaje na njemu.

JOVAN 4

1 Kad razume, dakle,
Gospod da su culi fariseji
da Isus više ucenika
dobija i krštava nego
Jovan

2 (Isus pak sam ne
krštavaše nego ucenici
Njegovi),

3 Ostavi Judeju, i otide
opet u Galileju.

4 A valjalo Mu je proci
kroz Samariju.

5 Tako dode u grad
samarijski koji se zove
Sihar, blizu sela koje
dade Jakov Josifu, sinu
svom.

6 A onde beše izvor
Jakovljev; i Isus umoran
od puta sedaše na izvoru;
a beše oko šestog sahata.

7 Dode žena
Samarjanka da zahvati
vode; rece joj Isus; daj mi
da pijem.

8 (Jer ucenici Njegovi
behu otišli u grad da
kupe jela.)

9 Rece Mu žena
Samarjanka; kako ti,
Jevrejin buduci, možeš
iskati od mene, žene
Samarjanke, da piješ? Jer
se Jevreji ne mešaju sa
Samarjanima.

10 Odgovori Isus i rece
joj: Da ti znaš dar Božji,
i ko je taj koji ti govori:
Daj mi da pijem, ti bi
iskala u Njega i dao bi ti
vodu živu.

11 Rece Mu žena:
Gospode! Ni zahvatiti
nemaš cim, a studenac je
dubok; odakle ćeš dakle
uzeti vodu živu?

12 Eda li si ti veci od
našeg oca Jakova, koji
nam dade ovaj studenac,
i on iz njega pijaše i
sinovi njegovi i stoka

njegova?

13 Odgovori isus i rece joj: Svaki koji pije od ove vode opet ce ožedneti;

14 A koji pije od vode koju cu mu ja dati neće ožedneti doveka; nego voda što cu mu ja dati bice u njemu izvor vode koja tece u život vecni.

15 Rece Mu žena: Gospode! Daj mi te vode da ne žednim niti da dolazim ovamo na vodu.

16 Rece joj Isus: Idi zovni muža svog, i dođi ovamo.

17 Odgovori žena i rece Mu: Nemam muža. Rece joj Isus: Dobro si kazala: Nemam muža;

18 Jer si pet muževa imala, i sad koga imaš nije ti muž; to si pravo kazala.

19 Rece Mu žena:

Gospode! Vidim da si ti prorok.

20 Oci naši moliše se Bogu na ovoj gori, a vi kažete da je u Jerusalimu mesto gde se treba moliti.

21 Rece joj Isus: Ženo! Veruj mi da ide vreme kad se necete moliti Ocu ni na ovoj gori ni u Jerusalimu.

22 Vi ne znate cemu se molite; a mi znamo cemu se molimo: jer je spasenje od Jevreja.

23 Ali ide vreme, i vec je nastalo, kad ce se pravi bogomoljci moliti Ocu duhom i istinom, jer Otac hoce takve bogomoljce.

24 Bog je Duh; i koji Mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.

25 Rece Mu žena: Znam da ce doci Mesija koji

se zove Hristos, kad On dode kazace nam sve.

26 Rece joj Isus: Ja sam koji s tobom govorim.

27 I tada dodoše ucenici Njegovi, i cudahu se gde govoraše sa ženom; ali nijedan ne rece: Šta hoceš? Ili šta govoriš s njom?

28 A žena ostavi sudove svoje i otide u grad i rece ljudima:

29 Hodite da vidite coveka koji mi kaza sve što sam ucinila: da nije to Hristos?

30 Izidoše, dakle, iz grada i podoše k Njemu.

31 A ucenici Njegovi moljahu Ga, medutim, govoreci: Ravi! Jedi.

32 A On im rece: Ja imam jelo da jedem za koje vi ne znate.

33 Tada ucenici

govorahu medu sobom: Vec ako Mu ko donese da jede?

34 A On im rece: Jelo je moje da izvršim volju Onog koji me je poslao, i da svršim Njegov posao.

35 Ne kažete li vi da su još cetiri meseca pa ce žetva prispeti? Eto, velim vam: podignite oci svoje i vidite njive kako su vec žute za žetvu.

36 I koji žnje prima platu, i sabira rod za život vecni, da se raduju zajedno i koji seje i koji žnje;

37 Jer je u tom istinita beseda da je drugi koji seje a drugi koji žnje.

38 Ja vas poslaha da žnjete gde se vi ne trudiste; drugi se trudiše, a vi u posao njihov udoste.

39 I iz grada onog mnogi od Samarjana verovaše Ga za besedu žene koja svedočaše: Kaza mi sve što sam ucinila.

40 Kad dodoše, dakle, Samarjani k Njemu, moljahu Ga da bi ostao kod njih; i onde osta dva dana.

41 I mnogo ih više verova za Njegovu besedu.

42 A ženi govorahu: Sad ne verujemo više za tvoju besedu, jer sami cusmo i poznasmo da je Ovaj zaista spas svetu, Hristos.

43 A posle dva dana izide odande, i otide u Galileju:

44 Jer sam Isus svedočaše da prorok na svojoj postojbini nema casti.

45 A kad dode u

Galileju, primiše Ga Galilejci koji behu videli sve što ucini u Jerusalimu na praznik; jer i oni idoše na praznik.

46 Dode pak Isus opet u Kanu galilejsku, gde pretvori vodu u vino. I beše neki carev covek ciji sin bolovaše u Kapernaumu.

47 Ovaj cuvši da Isus dode iz Judeje u Galileju, dode k Njemu i moljaše Ga da side i da mu isceli sina; jer beše na samrti.

48 I rece mu Isus: Ako ne vidite znaka i cudesca, ne verujete.

49 Rece Mu carev covek: Gospode! Sidi dok nije umrlo dete moje.

50 Rece mu Isus: Idi, sin je tvoj zdrav. I verova covek reci koju mu rece Isus, i pode.

51 I odmah kad on silažaše, gle, sretoše ga sluge njegove i javiše mu govoreci: Sin je tvoj zdrav.

52 Tada pitaše za sahat u koji mu lakše bi; i kazaše mu: Juce u sedmom sahatu pusti ga groznica.

53 Tada razume otac da beše onaj sahat u koji mu rece Isus: Sin je tvoj zdrav. I verova on i sva kuca njegova.

54 Ovo opet drugo cudu ucini Isus kad dode iz Judeje u Galileju.

JOVAN 5

1 A potom beše praznik jevrejski, i izide Isus u Jerusalim.

2 U Jerusalimu, pak, kod Ovcijih vrata ima banja, koja se zove jevrejski Vitezda, i oko nje pet pokrivenih tremova,

3 U kojima ležaše mnoštvo bolesnika, slepih, hromih, suvih, koji cekahu da se zaljuja voda;

4 Jer andeo Gospodnji silažaše u određeno vreme u banju i mucaše vodu; i koji najpre ulažaše pošto se zamuti voda, ozdravljaše, makar kakva bolest da je na njemu.

5 A onde beše jedan covek koji trideset i osam godina beše bolestan.

6 Kad vide Isus ovog gde

leži, i razume da je vec odavno bolestan, rece mu: Hoceš li da budeš zdrav?

7 Odgovori Mu bolesni: Da, Gospode; ali nemam coveka da me spusti u banju kad se zamuti voda; a dok ja dodem drugi side pre mene.

8 Rece mu Isus: Ustani, uzmi odar svoj i hodi.

9 I odmah ozdravi covek, i uzevši odar svoj hodaše. A taj dan beše subota.

10 Tada govorahu Jevreji onome što ozdravi: Danas je subota i ne valja ti odra nositi.

11 A on im odgovori: Koji me isceli on mi rece: Uzmi odar svoj i hodi.

12 A oni ga zapitaše: Ko je taj covek koji ti rece: Uzmi odar svoj i hodi?

13 A isceljeni ne znaše ko je; jer se Isus ukloni, jer ljudstva mnogo beše na mestu.

14 A potom ga nade Isus u crkvi i rece mu: Eto si zdrav, više ne greši, da ti ne bude gore.

15 A covek otide i kaza Jevrejima da je ono Isus koji ga isceli.

16 I zato gonjahu Jevreji Isusa, i gledahu da Ga ubiju, jer cinjaše to u subotu.

17 A Isus im odgovaraše: Otac moj dosle cini, i ja cinim.

18 I zato još više gledahu Jevreji da Ga ubiju što ne samo kvaraše subotu nego i Ocem svojim nazivaše Boga i gradaše se jednak Bogu.

19 A Isus odgovarajuci rece im: Zaista, zaista

vam kažem: Sin ne može ništa ciniti sam od sebe nego šta vidi da Otac cini; jer šta On cini ono i Sin cini onako;

20 Jer Otac Sina ljubi, i sve Mu pokazuje što sam cini; i pokazace Mu veca dela od ovih da se vi cudite.

21 Jer kao što Otac podiže mrtve i oživljuje, tako i Sin koje hoce oživljuje.

22 Jer Otac ne sudi nikome, nego sav sud daje Sinu,

23 Da svi poštuju Sina kao što Oca poštuju. Ko ne poštuje Sina ne poštuje Oca koji Ga je poslao.

24 Zaista, zaista vam kažem: Ko moju rec sluša i veruje Onome koji je mene poslao, ima život

vecni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život.

25 Zaista, zaista vam kažem: Ide cas i vec je nastao, kad ce mrtvi cuti glas Sina Božijeg, i cuvši oživeti.

26 Jer kao što Otac ima život u sebi, tako daje i Sinu da ima život u sebi;

27 I daje Mu vlast da i sud cini, jer je Sin coveciji.

28 Ne divite se ovome, jer ide cas u koji ce svi koji su u grobovima cuti glas Sina Božijeg,

29 I izici ce koji su cinili dobro u vaskrsenje života, a koji su cinili zlo u vaskrsenje suda.

30 Ja ne mogu ništa ciniti sam od sebe; kako cujem onako sudim, i sud je moj pravedan;

jer ne tražim volje svoje nego volju Oca koji me je poslao.

31 Ako ja svedocim za sebe, svedocanstvo moje nije istinito.

32 Ima drugi koji svedoci za mene; i znam da je istinito svedocanstvo što svedoci za mene.

33 Vi poslaste k Jovanu, i posvedoci vam za istinu;

34 A ja ne primam svedocanstva od coveka, nego ovo govorim da se vi spasete.

35 On beše videlo koje goraše i svetljaše, a vi se htete malo vremena radovati njegovom svetljenju.

36 Ali ja imam svedocanstvo vece od Jovanova; jer poslovi koje mi dade Otac da ih

svršim, ovi poslovi koje ja radim svedoce za mene da me Otac posla.

37 I Otac koji me posla sam svedoci za mene. Ni glas Njegov kad custe ni lice Njegovo videste.

38 I rec Njegovu nemate u sebi da stoji; jer vi ne verujete Onome koga On posla.

39 Pregledajte pisma, jer vi mislite da imate u njima život vecni; i ona svedoce za mene.

40 I necete da dodete k meni da imate život.

41 Ja ne primam slave od ljudi.

42 Nego vas poznajem da ljubavi Božije nemate u sebi.

43 Ja dodoh u ime Oca svog i ne primam me; ako drugi dode u ime svoje, njega cete primiti.

44 Kako vi možete verovati kad primete slavu jedan od drugog, a slave koja je od jedinog Boga ne tražite?

45 Ne mislite da ću vas tužiti Ocu; ima koji vas tuži, Mojsije, u koga se vi uzdate.

46 Jer da ste verovali Mojsiju tako biste verovali i meni; jer on pisa za mene.

47 A kad njegovim pismima ne verujete kako ćete verovati mojim recima?

JOVAN 6

1 Potom otide Isus preko mora galilejskog kod Tiverijade.

2 I za Njim idaše mnoštvo naroda, jer vidahu cudesa Njegova koja cinjaše na bolesnicima.

3 A Isus izide na goru, i onde sedaše sa ucenicima svojim.

4 A beše blizu pasha, praznik jevrejski.

5 Podignuvši, dakle, Isus oci, i videvši da mnoštvo naroda ide k Njemu, rece Filipu: Gde ćemo kupiti hleba da ovi jedu?

6 A ovo govoraše kušajuci ga, jer sam znaše šta će ciniti.

7 Odgovori Mu Filip: Dvesta groša hleba nije dosta da svakom od njih po malo dopadne.

8 Rece Mu jedan od učenika Njegovih, Andrija, brat Simona Petra:

9 Ovde ima jedno momce koje ima pet hlebova jecmenih i dve ribe; ali šta je to na toliki svet!

10 A Isus rece: Posadite ljude. A beše trave mnogo na onome mestu. Posadi se dakle ljudi na broj oko pet hiljada.

11 A Isus uzevši one hlebove, i davši hvalu, dade ucenicima, a ucenici onima koji behu posadeni; tako i od riba koliko hteše.

12 I kad se nasitiše, rece ucenicima svojim: Skupite komade što pretekoše da ništa ne propadne.

13 I skupiše, i napuniše

dvanaest kotarica komada od pet hlebova jecmenih što pretece iza onih što su jeli.

14 A ljudi videvši cudo koje ucini Isus govorahu: Ovo je zaista onaj prorok koji treba da dode na svet.

15 A kad razume Isus da hoce da dodu da Ga uhvate i da Ga ucine carem, otide opet u goru sam.

16 A kad bi uvece sidoše ucenici Njegovi na more,

17 I udoše u ladu, i podoše preko mora u Kapernaum. I vec se beše smrklo, a Isus ne beše došao k njima.

18 A more se podizaše od velikog vetra.

19 Vozivši, pak, oko dvadeset i pet ili trideset potrkališta ugledaše

Isusa gde ide po moru i
beše došao blizu do lade,
i uplašise se.

20 A On im rece: Ja sam;
ne bojte se.

21 Onda Ga s radošcu
uzeše u ladu; i odmah
lada bi na zemlji u koju
idahu.

22 Sutradan, pak, narod
koji stajaše preko mora
kad vide da lade druge ne
beše onde osim one jedne
što u nju udoše ucenici
Njegovi, i da ne ude Isus
s ucenicima svojim u
ladu nego sami ucenici
Njegovi otidoše,

23 A druge lade iz
Tiverijade dodoše blizu
onog mesta gde jedoše
hleb kad Gospod dade
hvalu,

24 Kad vide narod da
Isusa ne beše onde ni
ucenika Njegovih, udoše

i oni u lade, i dodoše
u Kapernaum da traže
Isusa.

25 I našavši Ga preko
mora rekoše Mu: Ravi!
Kad si došao ovamo?

26 Isus im odgovori i
rece: Zaista, zaista vam
kažem: ne tražite me što
cudesa videste, nego što
jedoste hleba i nasitiste
se.

27 Starajte se ne za jelo
koje prolazi, nego za jelo
koje ostaje za vecni život,
koje ce vam dati Sin
coveciji, jer ovog potvrdi
Otac Bog.

28 A oni Mu rekoše: Šta
cemo ciniti da radimo
dela Božija?

29 Odgovori Isus i rece
im: Ovo je delo Božije da
verujete onog koga On
posla.

30 A oni Mu rekoše:

Kakav dakle ti pokazuješ znak da vidimo i da verujemo? Šta radiš ti?

31 Ocevi naši jedoše manu u pustinji, kao što je napisano: Hleb s neba dade im da jedu.

32 Tada im rece Isus: Zaista, zaista vam kažem: Mojsije ne dade vama hleb s neba, nego vam Otac moj daje hleb istiniti s neba;

33 Jer je hleb Božiji onaj koji silazi s neba i daje život svetu.

34 Tada Mu rekoše: Gospode! Daj nam svagda taj hleb.

35 A Isus im rece: Ja sam hleb života: Koji meni dolazi neće ogladneti, i koji mene veruje neće nikad ožedneti.

36 Nego vam kazah da

me i videste i ne verujete.

37 Sve što meni daje Otac k meni će doći; i koji dolazi k meni neće ga isterati napolje.

38 Jer sidoh s neba ne da cinim volju svoju, nego volju Oca koji me posla.

39 A ovo je volja Oca koji me posla da od onog što mi dade ništa ne izgubim, nego da ga vaskrsnem u poslednji dan.

40 A ovo je volja Onog koji me posla da svaki koji vidi Sina i veruje Ga ima život vecni; i ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan.

41 Tada vikahu Jevreji na Njega što rece: Ja sam hleb koji side s neba.

42 I govorahu: Nije li ovo Isus, sin Josifov, kome mi znamo oca i

mater? Kako dakle on govori: Ja sidoh s neba?

43 Onda Isus odgovori i rece im: Ne vicite medu sobom.

44 Niko ne može doci k meni ako ga ne dovuče Otac koji me poslao; i ja cu ga vaskrsnuti u poslednji dan.

45 U prorocima stoji napisano: i bice svi nauceni od Boga. Svaki koji cuje od Oca i nauci, doci ce k meni.

46 Ne da je ko video Oca osim Onog koji je od Boga: On vide Oca.

47 Zaista, zaista vam kažem: koji veruje mene ima život vecni.

48 Ja sam Hleb života.

49 Ocevi vaši jedoše manu u pustinji, i pomreše.

50 Ovo je hleb koji silazi

s neba: da koji od Njega jede ne umre.

51 Ja sam hleb živi koji side s neba; koji jede od ovog hleba živeće vavek; i hleb koji cu ja dati telo je moje, koje cu dati za život sveta.

52 A Jevreji se prepirahu medu sobom govoreci: Kako može ovaj dati nama telo svoje da jedemo?

53 A Isus im rece: Zaista, zaista vam kažem: ako ne jedete telo Sina covecijeg i ne pijete krv Njegovu, necete imati život u sebi.

54 Koji jede moje telo i pije moju krv ima život vecni, i ja cu ga vaskrsnuti u poslednji dan:

55 Jer je telo moje pravo jelo i krv moja pravo pice.

56 Koji jede moje telo i pije moju krv stoji u meni i ja u njemu.

57 Kao što me posla živi Otac, i ja živim Oca radi; i koji jede mene i on će živeti mene radi.

58 Ovo je hleb koji side s neba: ne kao što vaši ocevi jedoše manu, i pomreše; koji jede hleb ovaj živeće vavek.

59 Ovo rece u zbornici kad ucaše u Kapernaumu.

60 Tada mnogi od učenika Njegovih koji slušahu rekoše: Ovo je tvrda beseda! Ko je može slušati?

61 A Isus znajući u sebi da učenici Njegovi vicu na to, rece im: Zar vas ovo sablažnjava?

62 A kad vidite Sina covacijeg da odlazi gore

gde je pre bio?

63 Duh je ono što oživljava; telo ne pomaže ništa. Reci koje vam ja rekoh duh su i život su.

64 Ali imaju neki među vama koji ne veruju. Jer znaše Isus od početka koji su što ne veruju, i ko će Ga izdati.

65 I rece: Zato vam rekoh da niko ne može doci k meni ako mu ne bude dano od Oca mog.

66 Od tada mnogi od učenika Njegovih otidoše natrag, i više ne idahu s Njim.

67 A Isus rece dvanaestorici: Da necete i vi otici?

68 Tada Mu odgovori Simon Petar: Gospode! Kome ćemo ici? Ti imaš reci vecnog života.

69 I mi verovasmu

i poznamo da si Ti
Hristos, Sin Boga
Živoga.

70 Isus im odgovori:
Ne izabrah li ja vas
dvanaesticu, i jedan je
od vas davo?

71 A govoraše za Judu
Simonova Iskariota, jer
Ga on htede izdati, i beše
jedan od dvanaesticice.

JOVAN 7

1 I potom hodaše Isus
po Galileji; jer po Judeji
ne htede da hodi, jer
gledahu Jevreji da Ga
ubiju.

2 Beše pak blizu praznik
jevrejski, gradenje senica.

3 Tada Mu rekoše braca
Njegova: Izidi odavde i
idi u Judeju, da i ucenici
Tvoji vide dela koja ciniš;

4 Jer niko ne cini šta
tajno, a sam traži da je
poznat. Ako to ciniš javi
sebe svetu.

5 Jer ni braca Njegova
ne verovahu Ga.

6 Tada im rece Isus:
Vreme moje još nije
došlo, a vreme je vaše
svagda gotovo.

7 Ne može svet mrzeti
na vas: a na mene mrzi,
jer ja svedocim za nj da
su dela njegova zla.

8 Vi izidite na praznik ovaj: ja još necu izici na praznik ovaj, jer se moje vreme još nije navršilo.

9 Rekavši im ovo osta u Galileji.

10 A kad izidoše braca Njegova na praznik, tada i sam izide, ne javno nego kao tajno.

11 A Jevreji Ga tražahu na praznik i govorahu: Gde je on?

12 I behu za Nj mnoge raspre u narodu: jedni govorahu da je dobar, a drugi: Nije, nego vara narod.

13 Ali niko ne govoraše javno za Nj od straha jevrejskog.

14 Ali odmah u polovini praznika izide Isus u crkvu i ucaše.

15 I divljahu se Jevreji govoreci: Kako ovaj zna

knjige, a nije se ucio?

16 Tada im odgovori Isus i rece: Moja nauka nije moja, nego Onog koji me je poslao.

17 Ko hoce Njegovu volju tvoriti, razumece je li ova nauka od Boga ili ja sam od sebe govorim.

18 Koji govori sam od sebe, slavu svoju traži; a ko traži slavu onog koji ga je poslao, on je istinit i u njemu nema nepravde.

19 Ne dade li Mojsije vama zakon i niko od vas ne živi po zakonu? Zašto tražite da me ubijete?

20 Odgovori narod i rece: Je li davo u tebi? Ko traži da te ubije?

21 Odgovori Isus i rece im: Jedno delo ucinih i svi se divite tome.

22 Mojsije vam dade da se obrezujete (ne kao

da je od Mojsija nego od otaca); i u subotu obrezujete coveka.

23 Ako se covек u subotu obrezuje da se ne pokvari zakon Mojsijev, srdite li se na mene što svega coveka iscelih u subotu?

24 Ne gledajte ko je ko kad sudite, nego pravedan sud sudite.

25 Tada govorahu neki od Jerusalimljana: Nije li to onaj kog traže da ubiju?

26 I gle, kako govori slobodno i ništa mu ne vele: Da ne doznaše naši knezovi da je on zaista Hristos?

27 Ali ovog znamo otkuda je; a Hristos kad dode, niko neće znati otkuda je.

28 Tada Isus povika u

crkvi uceci i rece: i mene poznajete i znate otkuda sam; i sam od sebe ne dodoh, nego ima Istiniti koji me posla, kog vi ne znate.

29 Ja Ga znam, jer sam od Njega i On me posla.

30 Tada gledahu da Ga uhvate; i niko ne metnu na Nj ruke, jer još ne beše došao cas Njegov.

31 A od naroda mnogi Ga verovališe, i govorahu: Kad dode Hristos eda li će više cudesa ciniti nego Ovaj što cini?

32 Cuše fariseji od naroda takav govor za Njega, i poslaše fariseji i glavari sveštenicki sluge da Ga uhvate.

33 Tada rece Isus: Još sam malo vremena s vama, pa idem k Onome koji me posla.

34 Tražicete me i necete me naci; i gde sam ja vi ne možete doci.

35 A Jevreji rekoše medu sobom: Kuda ce ovaj ici da ga mi ne nademo?

Nece li ici medu rastrkane Grke, i Grke uciti?

36 Šta znaci ova rec što rece: Tražicete me i necete me naci; i gde sam ja vi ne možete doci?

37 A u poslednji veliki dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreci: Ko je žedan neka dode k meni i pije.

38 Koji me veruje, kao što pismo rece, iz njegova tela poteci ce reke žive vode.

39 A ovo rece za Duha kog posle primiše oni koji veruju u ime Njegovo: jer Duh Sveti još ne beše na

njima, jer Isus još ne beše proslavljen.

40 A mnogi od naroda cuvši ove reci govorahu: Ovo je zaista prorok.

41 Drugi govorahu: Ovo je Hristos. A jedni govorahu: Zar ce Hristos iz Galileje doci?

42 Ne kaza li pismo da ce Hristos doci od semena Davidovog, i iz sela Vitlejema odakle beše David?

43 Tako raspra postade u narodu Njega radi.

44 A neki od njih hteše da Ga uhvate; ali niko ne metnu ruku na Nj.

45 Dodoše pak sluge ka glavarama sveštenickim i farisejima; i oni im rekoše: Zašto ga ne dovedoste?

46 A sluge odgovoriše: Nikad covek nije tako

govorio kao ovaj covek.

47 Tada im odgovoriše fariseji: Zar se i vi prevariste?

48 Verova li ga ko od knezova ili od fariseja?

49 Nego narod ovaj, koji ne zna zakon, proklet je.

50 Rece im Nikodim što dolazi k Njemu nocu, koji beše jedan od njih:

51 Eda li zakon naš sudi coveku dokle ga najpre ne sasluša i dozna šta cini?

52 Odgovoriše mu i rekoše: Nisi li i ti iz Galileje? Razgledaj i vidi da prorok iz Galileje ne dolazi.

53 I otidoše svaki svojoj kuci.

JOVAN 8

1 A Isus otide na goru maslinsku.

2 A ujutru opet dode u crkvu, i sav narod idaše k Njemu; i sedavši ucaše ih.

3 A književnici i fariseji dovedoše k Njemu ženu uhvacenu u preljubi, i postavivši je na sredu

4 Rekoše Mu: Ucitelju! Ova je žena uhvacena sad u preljubi;

5 A Mojsije nam u zakonu zapovedi da takve kamenjem ubijamo; a ti šta veliš?

6 Ovo, pak, rekoše kušajuci Ga da bi Ga imali za šta okriviti. A Isus saže se dole i pisaše prstom po zemlji (ne gledajuci na njih).

7 A kad Ga jednako pitahu, ispravi se i rece

im: Koji je među vama bez greha neka najpre baci kamen na nju.

8 Pa se opet saže dole i pišaše po zemlji.

9 A kad oni to čuše, i pokarani buduci od svoje savesti izlažahu jedan za drugim počevši od starešina do poslednjih; i osta Isus sam i žena stojeci na sredi.

10 A kad se Isus ispravi, i ne videvši ni jednog do samu ženu, rece joj: Ženo! Gde su oni što te tužahu? Nijedan te ne osudi?

11 A ona rece: Nijedan, Gospode! A Isus joj rece: Ni ja te ne osudujem, idi, i odsele više ne greši.

12 Isus im, pak, opet rece: Ja sam videlo svetu: ko ide za mnom neće hoditi po tami, nego će

imati videlo života.

13 Tada Mu rekoše fariseji: Ti sam za sebe svedociš: svedocanstvo tvoje nije istinito.

14 Isus odgovori i rece im: Ako ja svedocim sam za sebe istinito je svedocanstvo moje: jer znam otkuda dodoh i kuda idem; a vi ne znate otkuda dolazim i kuda idem.

15 Vi sudite po telu, ja ne sudim nikome.

16 I ako sudim ja, sud je moj prav: jer nisam sam, nego ja i Otac koji me posla.

17 A i u zakonu vašem stoji napisano da je svedocanstvo dvojice ljudi istinito.

18 Ja sam koji svedocim sam za sebe, i svedoci za mene Otac koji me posla.

19 Tada Mu govorahu:
Gde je otac tvoj? Isus
odgovori: Ni mene znate
ni Oca mog; kad biste
znali mene, znali biste i
Oca mog.

20 Ove reci rece Isus
kod hazne Božije kad
ucaše u crkvi; i niko Ga
ne uhvati, jer još ne beše
došao cas Njegov.

21 A Isus im opet rece:
Ja idem, i tražicete me; i
pomrecete u svom grehu;
kud ja idem vi ne možete
doci.

22 Tada rekoše Jevreji:
Da se nece sam ubiti, što
govori: Kud ja idem vi ne
možete doci?

23 I rece im: Vi ste od
nižih, ja sam od viših;
vi ste od ovog sveta, ja
nisam od ovog sveta.

24 Tako vam kazah da
cete pomreti u gresima

svojim; jer ako ne
uzverujete da sam ja,
pomrecete u gresima
svojim.

25 Tada Mu govorahu:
Ko si ti? I rece im Isus:
Pocetak, kako vam i
kažem.

26 Mnogo imam za vas
govoriti i suditi; ali Onaj
koji me posla istinit je, i
ja ono govorim svetu što
cuh od Njega.

27 Ne razumeše, dakle,
da im govoraše za Oca.

28 A Isus im rece: Kad
podignete Sina covecijeg,
onda cete doznati da sam
ja, i da ništa sam od sebe
ne cinim; nego kako me
nauci Otac moj onako
govorim.

29 I Onaj koji me posla
sa mnom je. Ne ostavi
Otac mene samog; jer
ja svagda cinim šta je

Njemu ugodno.

30 Kad ovo govoraše, mnogi Ga verovaše.

31 Tada Isus govoraše onim Jevrejima koji Mu verovaše: Ako vi ostanete na mojoj besedi, zaista cete biti ucenici moji,

32 I poznacete istinu, i istina ce vas izbaviti.

33 Odgovoriše i rekoše Mu: Mi smo seme Avraamovo, i nikome nismo robovali nikad; kako ti govoriš da cemo se izbaviti?

34 Isus im odgovori: Zaista, zaista vam kažem da je svaki koji cini greh rob grehu.

35 A rob ne ostaje u kuci vavek, sin ostaje vavek.

36 Ako vas, dakle, Sin izbavi, zaista cete biti izbavljeni.

37 Znam da ste seme

Avraamovo; ali gledate da me ubijete, jer moja beseda ne može u vas da stane.

38 Ja govorim šta videh od Oca svog; i vi tako cinite šta videste od oca svog.

39 Odgovoriše i rekoše Mu: Otac je naš Avraam. Isus im rece: Kad biste vi bili deca Avraamova, cinili biste dela Avraamova.

40 A sad gledate mene da ubijete, covеka koji vam istinu kazah koju cuh od Boga: Tako Avraam nije cinio.

41 Vi cinite dela oca svog. Tada Mu rekoše: Mi nismo rodeni od kurvarstva: jednog Oca imamo, Boga.

42 A Isus im rece: Kad bi Bog bio vaš Otac,

ljubili biste mene; jer ja od Boga izidoh i dodoh; jer ne dodoh sam od sebe, nego me On posla.

43 Zašto ne razumete govor moj? Jer ne možete reci moje da slušate.

44 Vaš je otac davo; i slasti oca svog hocete da cinite: on je krvnik ljudski od pocetka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži.

45 A meni ne verujete, jer ja istinu govorim.

46 Koji me od vas kori za greh? Ako li istinu govorim, zašto mi vi ne verujete?

47 Ko je od Boga reci Božije sluša; zato vi ne slušate, jer niste od Boga.

48 Tada odgovoriše Jevreji i rekoše Mu: Ne

govorimo li mi pravo da si ti Samarjanin, i da je davo u tebi.

49 Isus odgovori: U meni davola nema, nego poštujem Oca svog; a vi mene sramotite.

50 A ja ne tražim slave svoje; ima koji traži i sudi.

51 Zaista, zaista vam kažem: ko održi rec moju neće videti smrt doveka.

52 Tada Mu rekoše Jevreji: Sad videsmo da je davo u tebi: Avraam umre i proroci, a ti govoriš: Ko održi rec moju neće okusiti smrt doveka.

53 Eda li si ti veci od oca našeg Avraama, koji umre? I proroci pomreše: ko se ti sam gradiš?

54 Isus odgovori: Ako se ja sam slavim, slava je

moja ništa: Otac je moj koji me slavi, za kog vi govorite da je vaš Bog.

55 I ne poznajete Ga, a ja Ga znam; i ako kažem da Ga ne znam bicu laža kao vi. Nego Ga znam, i rec Njegovu držim.

56 Avraam, otac vaš, bio je rad da vidi dan moj; i vide, i obradova se.

57 Tada Mu rekoše Jevreji: Još ti nema pedeset godina, i Avraama li si video?

58 A Isus im rece: Zaista, zaista vam kažem: Ja sam pre nego se Avraam rodio.

59 Tada uzeše kamenje da bace na Nj; a Isus se sakri, i izade iz crkve prošavši između njih i otide tako.

JOVAN 9

1 I prolazeci vide coveka slepog od rodenja.

2 I zapitaše Ga ucenici Njegovi govoreci: Ravi! Ko sagreši, ili ovaj ili roditelji njegovi, te se rodi slep?

3 Isus odgovori: Ni on sagreši ni roditelji njegovi, nego da se javе dela Božija na njemu.

4 Meni valja raditi dela Onog koji me posla dok je dan: doci ce noc kad niko ne može raditi.

5 Dok sam na svetu videlo sam svetu.

6 Rekavši ovo pljunu na zemlju i nacini kao od pljuvacke, i pomaza kalom oci slepome,

7 I rece: Idi umij se u banji siloamskoj (koje znaci poslan). Otide, dakle, i umi se, i dode

gledajući.

8 A susedi i koji ga behu videli pre da beše slep govorahu: Nije li ovo onaj što sedaše i prošaše?

9 Jedni govorahu: On je; a drugi: Nalik je na nj. A on govoraše: Ja sam.

10 Tada mu govorahu: Kako ti se otvoriše oci?

11 On odgovori i rece: Covek koji se zove Isus nacini kao, i pomaza oci moje, i rece mi: Idi u banju siloamsku i umij se. A kad otidoh i umih se, progledah.

12 Tada mu rekoše: Gde je on? Rece: Ne znam.

13 Tada ga povedoše k farisejima, onog što beše nekad slep.

14 A beše subota kad nacini Isus kao i otvori mu oci.

15 Tada ga opet pitahu i

fariseji kako progleda. A on im rece: Kao metnu mi na oci, i umih se i vidim.

16 Tada govorahu neki od fariseja: Nije ovaj covek od Boga jer ne svetkuje subote. Drugi govorahu: Kako može covek grešan takva cudesu ciniti? I posta raspra medu njima.

17 Rekoše, dakle, opet slepcu: Šta kažeš ti za njega što ti otvori oci tvoje? A on rece: Prorok je.

18 Tada Jevreji ne verovaše za njega da beše slep i progleda, dok ne dozvaše roditelje onog što je progledao,

19 I zapitaše ih govoreci: Je li ovo vaš sin za koga vi govorite da se rodi slep? Kako, dakle, sad vidi?

20 A roditelji njegovi odgovoriše im i rekoše: Znamo da je ovo sin naš i da se rodi slep,

21 A kako sad vidi ne znamo: ili ko mu otvori oci mi ne znamo; on je veliki, pitajte njega, neka sam kaže za sebe.

22 Ovo rekoše roditelji njegovi, jer se bojahu Jevreja; jer se Jevreji behu dogovorili da bude isključen iz zbornice ko Ga prizna za Hrista.

23 Zato rekoše roditelji njegovi: On je veliki, pitajte njega.

24 Tada, po drugi put dozvaše čoveka koji je bio slep i rekoše mu: Daj Bogu slavu; mi znamo da je čovek ovaj grešan.

25 A on odgovori i rece: Je li grešan ne znam; samo znam da ja bejah

slep, a sad vidim.

26 Tada mu opet rekoše: Šta ti učini, kako otvori oci tvoje?

27 Odgovori im: Ja vam već kazah, i ne slušaste; šta ćete opet slušati? Već ako i vi hocete učenici njegovi da budete?

28 A oni ga ukoriše, i rekoše mu: Ti si učenik njegov, a mi smo učenici Mojsijevi.

29 Mi znamo da s Mojsijem govori Bog; a ovog ne znamo otkuda je

30 A čovek odgovori i rece im: To i jeste začudo što vi ne znate otkud je, a On otvori oci moje.

31 A znamo da Bog ne sluša grešnika; nego ako ko poštuje Boga i volju Njegovu tvori, onog sluša.

32 Otkako je sveta nije cuveno da ko otvori oci rodenom slepcu.

33 Kad On ne bi bio od Boga ne bi mogao ništa ciniti.

34 Odgovoriše i rekoše mu: Ti si se rodio sav u gresima, pa zar ti nas da uciš? I isteraše ga napolje.

35 Isus cu da ga isteraše napolje; i našavši ga rece mu; veruješ li ti Sina Božijeg?

36 On odgovori i rece: Ko je, Gospode, da Ga verujem?

37 A Isus mu rece: i video si ga, i koji govori s tobom Ga je.

38 A on rece: Verujem Gospode! I pokloni Mu se.

39 I rece Isus: Ja dodoh na sud na ovaj svet, da vide koji ne vide, i koji

vide da postanu slepi.

40 I cuše ovo neki od fariseja koji behu s Njim, i rekoše Mu: Eda li smo mi slepi?

41 Rece im Isus: Kada biste bili slepi ne biste imali greha, a sad govorite da vidite, tako vaš greh ostaje.

JOVAN 10

1 Zaista, zaista vam kažem: ko ne ulazi na vrata u tor ovciji nego prelazi na drugom mestu on je lupež i hajduk;

2 A koji ulazi na vrata jeste pastir ovcama.

3 Njemu vratar otvara, i ovce glas njegov slušaju, i svoje ovce zove po imenu, i izgoni ih;

4 I kad svoje ovce istera, ide pred njima, i ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov.

5 A za tudinom neće da idu, nego beže od njega, jer ne poznaju glas tudi.

6 Ovu pricu kaza im Isus, ali oni ne razumeše šta to beše što im kaza.

7 Tada im rece Isus opet: Zaista, zaista vam kažem: ja sam vrata k ovcama.

8 Svi koliko ih god dode pre mene lupeži su i hajduci; ali ih ovce ne poslušашe.

9 Ja sam vrata; ko ude kroza me spašće se, i uci ce i izici ce, i pašu ce naci.

10 Lupež ne dolazi nizašta drugo nego da ukrade i ubije i pogubi; ja dodoh da imaju život i izobilje.

11 Ja sam pastir dobri; pastir dobri dušu svoju polaže za ovce.

12 A najamnik, koji nije pastir, kome nisu ovce svoje, vidi vuka gde ide, i ostavlja ovce, i beži: i vuk zgrabi ovce i raspudi ih;

13 A najamnik beži, jer je najamnik i ne mari za ovce.

14 Ja sam pastir dobri i znam svoje, i moje mene

znaju.

15 Kao što mene zna Otac i ja znam Oca; i dušu svoju polažem za ovce.

16 I druge ovce imam koje nisu iz ovog tora, i one mi valja dovesti; i cuce glas moj, i bice jedno stado i jedan pastir.

17 Zato me Otac ljubi, jer ja dušu svoju polažem da je opet uzmem.

18 Niko je ne otima od mene, nego je ja sam od sebe polažem. Vlast imam položiti je i vlast imam uzeti je opet. Ovu sam zapovest primio od Oca svog.

19 Tada opet posta raspra među Jevrejima za ove reci.

20 Mnogi od njih govorahu: U njemu je davo, i poludeo je; šta ga

slušate?

21 Drugi govorahu: Ove reci nisu ludoga; zar može davo slepima oci otvarati?

22 A beše tada praznik obnovljenja u Jerusalimu, i beše zima.

23 I hodaše Isus u crkvi po tremu Solomunovom.

24 A Jevreji Ga opkoliše, i govorahu Mu: Dokle ćeš muciti duše naše? Ako si ti Hristos, kaži nam slobodno.

25 Isus im odgovori: Ja vam kazah, pa ne verujete. Dela koja tvorim ja u ime Oca svog ona svedoce za me.

26 Ali vi ne verujete; jer niste od mojih ovaca, kao što vam kazah.

27 Ovce moje slušaju glas moj, i ja poznajem njih, i za mnom idu.

28 I ja cu im dati život
vecni, i nikad nece
izginuti, i niko ih nece
oteti iz ruke moje.

29 Otac moj koji mi ih
dade veci je od svih; i
niko ih ne može oteti iz
ruke Oca mog.

30 Ja i Otac jedno smo.

31 A Jevreji opet uzeše
kamenje da Ga ubiju.

32 Isus im odgovori:
Mnoga vam dobra dela
javih od Oca svog; za
koje od onih dela bacate
kamenje na me?

33 Odgovoriše Mu
Jevreji govoreci: Za dobro
delo ne bacamo kamenje
na te, nego za hulu
na Boga, što ti, covek
buduci, gradiš se Bog.

34 Isus im odgovori: Ne
stoji li napisano u zakonu
vašem: Ja rekoh: bogovi
ste?

35 Ako one nazva
bogovima kojima rec
Božija bi, i pismo se ne
može pokvariti;

36 Kako vi govorite
Onome kog Otac posveti
i posla na svet: Hulu na
Boga govoriš, što rekoh:
Ja sam Sin Božji?

37 Ako ne tvorim dela
Oca svog ne verujte mi.

38 Ako li tvorim, ako
meni i ne verujete,
delima mojim verujte,
da poznate i verujete
da je Otac u meni i ja u
Njemu.

39 Tada opet gledahu
da Ga uhvate; ali im se
izmace iz ruku.

40 I otide opet preko
Jordana na ono mesto
gde Jovan pre krštavaše; i
osta onde.

41 I mnogi dodoše k
Njemu i govorahu: Jovan

ne ucini ni jednog cuda,
ali sve što kaza Jovan za
Ovog istina beše.

42 I mnogi verovaše Ga
onde.

JOVAN 11

1 Beše pak jedan
bolesnik, Lazar iz
Vitanije iz sela Marije i
Marte, sestre njene.

2 (A Marija, koje brat
Lazar bolovaše, beše ona
što pomaza Gospoda
mirom i otre noge
Njegove svojom kosom.)

3 Onda poslaše sestre
k Njemu govoreci:
Gospode! Gle, onaj koji
Ti je mio bolestan je.

4 A kad cu Isus, rece:
Ova bolest nije na smrt,
nego na slavu Božiju, da
se proslavi Sin Božji s
nje.

5 A Isus ljubljaše Martu
i sestru njenu i Lazara.

6 A kad cu da je
bolestan, tada osta dva
dana na onom mestu gde
beše.

7 A potom rece

ucenicima: Hajdemo opet u Judeju.

8 Ucenici Mu rekoše: Ravi! Sad Judejci htedoše da Te ubiju kamenjem, pa opet hoćeš da ideš onamo?

9 Isus odgovori: Nije li dvanaest sahata u danu? Ko danju ide ne spotice se, jer vidi videlo ovog sveta;

10 A ko ide nocu spotice se, jer nema videla u njemu.

11 Ovo kaza, i potom im rece: Lazar, naš prijatelj, zaspao; nego idem da ga probudim.

12 Onda Mu rekoše ucenici Njegovi: Gospode! Ako je zaspao, ustace.

13 A Isus im rece za smrt njegovu, a oni mišljahu da govori za

spavanje sna.

14 Tada im Isus kaza upravo: Lazar umre.

15 I milo mi je vas radi što nisam bio onamo da verujete; nego hajdemo k njemu.

16 Onda Toma, koji se zvaše Blizanac, rece ucenicima: Hajdemo i mi da pomremo s njim.

17 A kad dode Isus nade ga, a on vec cetiri dana u grobu.

18 (A Vitanija beše blizu Jerusalima oko petnaest potrkališta.)

19 I mnogi od Judejaca behu došli k Marti i Mariji da ih teše za bratom njihovim.

20 Kad Marta dakle cu da Isus ide, izade preda Nj, a Marija sedaše doma.

21 Onda rece Marta

Isusu: Gospode! Da si Ti bio ovde ne bi moj brat umro.

22 A i sad znam da šta zaišteš u Boga dace ti Bog.

23 Isus joj rece: Brat ce tvojoj ustati.

24 Marta Mu rece: Znam da ce ustati o vaskrsenju, u poslednji dan.

25 A Isus joj rece: Ja sam vaskrsenje i život; koji veruje mene ako i umre živece.

26 I nijedan koji živi i veruje mene neće umreti vavek. Veruješ li ovo?

27 Rece Mu: Da, Gospode! Ja verovah da si Ti Hristos, Sin Božji koji je trebalo da dode na svet.

28 I ovo rekavši otide te zovnu tajno Mariju,

sestru svoju govoreci: Ucitelj je došao, i zove te.

29 A ona kad cu, usta brzo i otide k Njemu.

30 Jer Isus još ne beše došao u selo, nego beše na onom mestu gde Ga srete Marta.

31 A Judejci onda koji behu s njom u kuci i tešahu je, kad videše Mariju da brzo usta i izide, podoše za njom govoreci da ide na grob da place onamo.

32 A Marija kako dode gde beše Isus, i vide Ga, pade na noge Njegove govoreci Mu: Gospode! Da si Ti bio ovde, ne bi umro moj brat.

33 Onda Isus kad je vide gde place, i gde placu Judejci koji dodoše s njom, zgrozi se u duhu, i sam postade žalostan.

34 I rece: Gde ste ga metnuli? Rekoše Mu: Gospode! Hajde da vidiš.

35 Udariše suze Isusu.

36 Onda Judejci govorahu: Gledaj kako ga ljubljاشة,

37 A neki od njih rekoše: Ne mogaše li ovaj koji otvori oci slepcu uciniti da i ovaj ne umre?

38 A Isus opet se zgrozi u sebi, i dode na grob; a beše pecina, i kamen ležaše na njoj.

39 Isus rece: Uzmite kamen. Rece Mu Marta, sestra onog što je umro: Gospode! Vec smrdi; jer su cetiri dana kako je umro.

40 Isus joj rece: Ne rekoh li ti da ako veruješ videceš slavu Božju?

41 Uzeše, dakle, kamen gde ležaše mrtvac; a Isus

podize oci gore, i rece: Oce! Hvala Ti što si me uslišio.

42 A ja znadoh da me svagda slušaš; nego rekoh naroda radi koji ovde stoji, da veruju da si me Ti poslao.

43 I ovo rekavši zovnu glasno: Lazare! Izidi napolje.

44 I izide mrtvac obaviv platnom po rukama i po nogama, i lice njegovo ubrusom povezano. Isus im rece: Razrešite ga i pustite nek ide.

45 Onda mnogi od Judejaca koji behu došli k Mariji i videše šta ucini Isus, verovaše Ga.

46 A neki od njih otidoše k farisejima i kazaše im šta ucini Isus.

47 Onda glavari sveštenicki i fariseji

sabraše skupštinu, i govorahu: Šta ćemo ciniti? Covek ovaj cini mnoga cudesa.

48 Ako ga ostavimo tako, svi će ga verovati; pa će doci Rimljani i uzeti nam zemlju i narod.

49 A jedan od njih, po imenu Kajafa, koji one godine beše poglavar sveštenicki, rece im: Vi ne znate ništa;

50 I ne mislite da je nama bolje da jedan covek umre za narod, negoli da narod sav propadne.

51 A ovo ne rece sam od sebe, nego, buduci poglavar sveštenicki one godine, prorece da Isusu valja umreti za narod;

52 I ne samo za narod, nego da i rasejanu decu Božiju skupi ujedno.

53 Od toga, dakle, dana dogovoriše se da Ga ubiju.

54 A Isus više ne hodaše javno po Judejcima, nego odande otide u kraj blizu pustinje u grad po imenu Jefrem, i onde hodaše s ucenicima svojim.

55 A beše blizu pasha jevrejska, i mnogi iz onog kraja dodoše u Jerusalem pre pashe da se ociste.

56 Tada tražahu Isusa, i stojeci u crkvi govorahu među sobom: Šta mislite vi zašto ne dolazi na praznik?

57 A glavari sveštenicki i fariseji izdaše zapovest ako Ga ko opazi gde je, da javi da Ga uhvate.

JOVAN 12

1 A Isus pre pashe na šest dana dode u Vitaniju gde beše Lazar što umre, koga podiže iz mrtvih.

2 Onde Mu, pak, zgotoviše veceru, i Marta služaše, a i Lazar sedaše s njim za trpezom;

3 A Marija uzevši litru pravog nardovog mnogocenog mira pomaza noge Isusove, i otre kosom svojom noge Njegove; a kuca se napuni mirisa od mira.

4 Onda rece jedan od učenika Njegovih, Juda Simonov Iskariotski, koji Ga posle izdade:

5 Zašto se ovo miro ne prodade za trista groša i ne dade siromasima?

6 A ovo ne rece što se staraše za siromahe, nego što beše lupež, i imaše

kovcežic, i nošaše što se metaše u nj.

7 A Isus rece: Ne dirajte u nju; ona je to dohраниla za dan mog pogreba;

8 Jer siromahe svagda imate sa sobom, a mene nemate svagda.

9 Razume, pak, mnogi narod iz Judeje da je onde i dodoše ne samo Isusa radi nego i da vide Lazara kog podiže iz mrtvih.

10 A glavari sveštenicki dogovoriše se da i Lazara ubiju;

11 Jer mnogi njega radi idahu iz Judeje i verovahu Isusa.

12 A sutradan, mnogi od naroda koji beše došao na praznik, cuvši da Isus ide u Jerusalem

13 Uzeše grane od finika i izidoše Mu na susret, i

vikahu govoreci: Osana!
Blagosloven koji ide
u ime Gospodnje, car
Izrailjev.

14 A Isus našavši magare
usede na nj, kao što je
pisano:

15 Ne boj se kceri
Sionova, evo car tvoj ide
sedeci na magaretu.

16 Ali ovo ucenici
Njegovi ne razumeše pre:
nego kad se proslavi Isus
onda se opomenuše da
ovo beše za Njega pisano,
i ovo Mu uciniše.

17 A narod svedocaše
koji beše pre s Njim kad
Lazara izazva iz groba i
podiže ga iz mrtvih.

18 Zato Ga i srete narod,
jer cuše da On ucini ovo
cudo.

19 A fariseji govorahu
medu sobom: Vidite da
ništa ne pomaže? Gle,

svet ide za njim.

20 A behu neki Grci koji
behu došli na praznik da
se mole Bogu.

21 Oni dakle pristupiše
k Filipu, koji beše iz
Vitsaide galilejske, i
moljahu ga govoreci:
Gospodine! Mi bismo
hteli da vidimo Isusa.

22 Dode Filip i kaza
Andriji, a Andrija i Filip
opet kazaše Isusu.

23 A Isus odgovori im
govoreci: Dode cas da se
proslavi Sin coveciji.

24 Zaista, zaista vam
kažem: Ako zrno
pšenice padnuvši na
zemlju ne umre, ono
jedno ostane; ako li umre
mnogo roda rodi;

25 Koji ljubi dušu svoju
izgubice je, a ko mrzi
na dušu svoju na ovom
svetu, sacuvace je za život

vecni.

26 Ko meni služi, za mnom nek ide, i gde sam ja onde i sluga moj nek bude; i ko meni služi onog ce poštovati Otac moj.

27 Sad je duša moja žalosna; i šta da kažem? Oce! Sacuvaj me od ovog casa; ali za to dodoh na cas ovaj.

28 Oce! Proslavi ime svoje! Tada glas dode s neba: I proslavio sam i opet cu proslaviti.

29 A kad cu narod koji stajaše, govorahu: Grom zagrmi; a drugi govorahu: Andeo mu govori.

30 Isus odgovori i rece: Ovaj glas ne bi mene radi nego naroda radi.

31 Sad je sud ovom svetu; sad ce biti isteran

knez ovog sveta napolje.

32 I kad ja budem podignut od zemlje, sve cu privuci k sebi.

33 A ovo govoraše da pokaže kakvom ce smrti umreti.

34 Narod Mu odgovori: Mi cusmo iz zakona da ce Hristos ostati vavek; kako ti govoriš da se sinu covecijem valja podignuti? Ko je taj sin coveciji?

35 A Isus im rece: Još je malo vremena videlo s vama; hodite dok videlo imate da vas tama ne obuzme; jer ko hodi po tami ne zna kuda ide.

36 Dok videlo imate verujte videlo, da budete sinovi videla. Rekavši ovo Isus otide i sakri se od njih.

37 Ako je i cinio tolika

cudesa pred njima, opet
Ga ne verovahu;
38 Da se zbude rec
Isaije proroka koji rece:
Gospode! Ko verova
govorenju našem? I ruka
Gospodnja kome se
otkri?
39 Zato ne mogahu
verovati, jer opet rece
Isaija:
40 Zaslepio je oci
njihove i okamenio srca
njihova, da ne vide ocima
ni srcem razumeju, i ne
obrate se da ih iscelim.
41 Ovo rece Isaija kad
vide slavu Njegovu i
govori za Njega.
42 Ali opet i od knezova
mnogi Ga verovaše;
nego radi fariseja ne
priznavahu, da ne bi bili
izgnani iz zbornice;
43 Jer im vecma omile
slava ljudska nego slava

Božija.
44 A Isus povika i rece:
Ko mene veruje ne veruje
mene, nego Onog koji me
posla;
45 I ko vidi mene, vidi
Onog koji me posla.
46 Ja dodoh videlo na
svet, da nijedan koji me
veruje ne ostane u tami.
47 I ko cuje moje reci
i ne veruje, ja mu necu
suditi; jer ja ne dodoh
da sudim svetu, nego da
spasem svet.
48 Koji se odrece mene,
i ne prima reci moje, ima
sebi sudiju: rec koju ja
govorih ona ce mu suditi
u poslednji dan;
49 Jer ja od sebe ne
govorih, nego Otac koji
me posla On mi dade
zapovest šta cu kazati i
šta cu govoriti.
50 I znam da je zapovest

Njegova život vecni. Šta ja dakle govorim onako govorim kao što mi rece Otac.

JOVAN 13

1 A pred praznik pashe znajuci Isus da Mu dode cas da prede iz ovog sveta k Ocu, kako je ljubio svoje koji behu na svetu, do kraja ih ljubi.

2 I po veceri, kad vec davo beše metnuo u srce Judi Simonovu Iskariotskom da Ga izda,

3 Znajuci Isus da Mu sve Otac dade u ruke, i da od Boga izide, i k Bogu ide,

4 Ustade od vecere, i skide svoje haljine, i uze ubrus te se zapreže;

5 Potom usu vodu u umivaonicu, i poce prati noge ucenicima i otirati ubrusom kojim beše zapregnut.

6 Onda dode k Simonu Petru, i on Mu rece: Gospode! Zar Ti moje noge da opereš?

7 Isus odgovori i rece mu: Šta ja cinim ti sad ne znaš, ali ceš posle doznati.

8 Rece Mu Petar: Nikad Ti neceš oprati moje noge. Isus mu odgovori: Ako te ne operem nemaš deo sa mnom.

9 Rece Mu Simon Petar: Gospode! Ne samo noge moje, nego i ruke i glavu.

10 Isus mu rece: Opranom ne treba do samo noge oprati, jer je sav cist; i vi ste cisti, ali ne svi.

11 Jer znaše izdajnika svog, zato rece: Niste svi cisti.

12 A kad im oprao noge, uze haljine svoje, i sedavši opet za trpezu rece im: Znete li šta ja ucinih vama?

13 Vi zovete mene

uciteljem i Gospodom; i pravo velite: jer jesam.

14 Kad dakle ja oprah vama noge, Gospod i ucitelj, i vi ste dužni jedan drugom prati noge.

15 Jer ja vam dadoh ugled da i vi tako cinite kao što ja vama ucinih.

16 Zaista, zaista vam kažem: Nije sluga veci od gospodara svog, niti je poslanik veci od onog koji ga je poslao.

17 Kad ovo znate, blago vama ako ga izvršujete.

18 Ne govorim za sve vas, jer ja znam koje izabrah; nego da se zbude pismo: Koji sa mnom hleb jede podiže petu svoju na me.

19 Sad vam kažem pre nego se zbude, da kad se zbude, verujete da sam ja.

20 Zaista, zaista vam kažem: Koji prima onog koga pošaljem mene prima; a ko prima mene prima Onog koji me posla.

21 Rekavši ovo Isus posta žalostan u duhu, i posvedoci i rece: Zaista, zaista vam kažem: Jedan između vas izdace me.

22 Onda se ucenici zgledahu medu sobom, i cudahu se za koga govori.

23 A jedan od ucenika Njegovih, kog Isus ljubljaše, sedaše za trpezom na krilu Isusovom.

24 Onda namaže na njega Simon Petar da zapita ko bi to bio za koga govori.

25 A on leže na prsi Isusove i rece Mu: Gospode! Ko je to?

26 Isus odgovori: Onaj je kome ja umocivši zalogaj dam. I umocivši zalogaj dade Judi Simonovom Iskariotskom.

27 I po zalogaju tada ude u njega sotona. Onda mu rece Isus: Šta ciniš cini brže.

28 A ovo ne razume niko od onih što sedahu za trpezom zašto mu rece.

29 A neki mišljahu, buduci da u Jude beše kesa, da mu Isus rece: Kupi šta treba za praznik; ili da da šta siromašnima.

30 A on uzevši zalogaj odmah izide; a beše noc.

31 Kad on izide, onda Isus rece: Sad se proslavi Sin coveciji i Bog se proslavi u Njemu.

32 Ako se Bog proslavi u Njemu, i Bog ce Njega

proslaviti u sebi, i odmah
ce Ga proslaviti.

33 Decice! Još sam
malo s vama; tražicete
me, i kao što rekoh
Judejcima: Kuda ja idem
vi ne možete doci, i vama
govorim sad.

34 Novu vam zapovest
dajem da ljubite jedan
drugog, kao što ja vas
ljubih, da se i vi ljubite
medu sobom.

35 Po tome ce svi
poznati da ste moji
ucenici, ako budete imali
ljubav medu sobom.

36 Rece Mu Simon
Petar: Gospode! Kuda
ideš? Isus mu odgovori:
Kuda ja idem ne možeš
sad ici za mnom, ali ćeš
posle poci za mnom.

37 Petar Mu rece:
Gospode! Zašto sad ne
mogu ici za Tobom?

Dušu cu svoju položiti
za Te.

38 Odgovori mu Isus:
Dušu li ćeš svoju položiti
za me? Zaista, zaista
ti kažem: nece petao
zapevati dok me se triput
ne odrekneš.

JOVAN 14

1 Da se ne plaši srce vaše, verujte Boga, i mene verujte.

2 Mnogi su stanovi u kuci Oca mog. A da nije tako, kazao bih vam; idem da vam pripravim mesto.

3 I kad otidem i pripravim vam mesto, opet cu doci, i uzecu vas k sebi da i vi budete gde sam ja.

4 I kuda ja idem znate, i put znate.

5 Rece Mu Toma: Gospode! Ne znamo kuda ideš; i kako možemo put znati?

6 Isus mu rece: Ja sam put i istina i život; niko nece doci k Ocu do kroza me.

7 Kad biste mene znali onda biste znali i Oca

mog; i odsele poznajete Ga, i videste Ga.

8 Rece Mu Filip: Gospode! Pokaži nam Oca i bice nam dosta.

9 Isus mu rece: Toliko sam vreme s vama i nisi me poznao, Filipe? Koji vide mene, vide Oca; pa kako ti govoriš: Pokaži nam Oca?

10 Zar ne veruješ da sam ja u Ocu i Otac u meni? Reci koje vam ja govorim ne govorim od sebe; nego Otac koji stoji u meni On tvori dela.

11 Verujte meni da sam ja u Ocu i Otac u meni; ako li meni ne verujete, verujte mi po tim delima.

12 Zaista, zaista vam kažem: koji veruje mene, dela koja ja tvorim i on ce tvoriti, i veca ce od ovih tvoriti; jer ja idem k Ocu

svom;

13 I šta god zaištete u Oca u ime moje, ono cu vam uciniti, da se proslavi Otac u Sinu.

14 I ako šta zaištete u ime moje, ja cu uciniti.

15 Ako imate ljubav k meni, zapovesti moje držite.

16 I ja cu umoliti Oca, i dace vam drugog utešitelja da bude s vama vavek:

17 Duha istine, kog svet ne može primiti, jer Ga ne vidi niti Ga poznaje; a vi Ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama ce biti.

18 Necu vas ostaviti sirotne; doci cu k vama.

19 Još malo i svet mene više neće videti; a vi cete me videti; jer ja živim, i vi cete živeti.

20 U onaj cete vi dan doznati da sam ja u Ocu svom, i vi u meni, i ja u vama.

21 Ko ima zapovesti moje i drži ih, on je onaj što ima ljubav k meni; a koji ima ljubav k meni imace k njemu ljubav Otac moj; i ja cu imati ljubav k njemu, i javicu mu se sam.

22 I rece Mu Juda, ne Iskariotski: Gospode! Šta je to da ćeš se nama javiti a ne svetu?

23 Isus odgovori i rece mu: Ko ima ljubav k meni, držace rec moju; i Otac moj imace ljubav k njemu; i k njemu cemo doci, i u njega cemo se staniti.

24 Koji nema ljubavi k meni ne drži moje reci; a rec što cujete nije moja

nego Oca koji me posla.

25 Ovo vam kazah dok sam s vama.

26 A utešitelj, Duh Sveti, kog ce Otac poslati u ime moje, On ce vas nauciti svemu i napomenuce vam sve što vam rekoh.

27 Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam; ne dajem vam ga kao što svet daje, da se ne plaši srce vaše i da se ne boji.

28 Custe da vam ja kazah: idem i doci cu k vama. Kad biste imali ljubav k meni, onda biste se obradovali što rekoh: idem k Ocu; jer je Otac moj veci od mene.

29 I sad vam kazah, pre dok se nije zbililo, da verujete kad se zbude.

30 Vec necu mnogo govoriti s vama; jer ide

knez ovog sveta, i u meni nema ništa.

31 Nego da vidi svet da imam ljubav k Ocu, i kao što mi zapovedi Otac onako tvorim. Ustanite, hajdemo odavde.

JOVAN 15

1 Ja sam pravi cokot, i Otac je moj vinogradar;

2 Svaku lozu na meni koja ne rada roda odseci ce je; i svaku koja rada rod ocistice je da više roda rodi.

3 Vi ste vec ocišćeni recju koju vam govorih.

4 Budite u meni i ja cu u vama. Kao što loza ne može roda roditi sama od sebe, ako ne bude na cokotu, tako i vi ako na meni ne budete.

5 Ja sam cokot a vi loze; i koji bude u meni i ja u njemu on ce roditi mnogi rod; jer bez mene ne možete ciniti ništa.

6 Ko u meni ne ostane izbacice se napolje kao loza, i osušice se, i skupice je, i u oganj baciti, i spaliti.

7 Ako ostanete u meni i reci moje u vama ostanu, šta god hocete ištite, i bice vam.

8 Tim ce se Otac moj proslaviti, da rod mnogi rodite; i bicete moji ucenici.

9 Kao što Otac ima ljubav k meni, i ja imam ljubav k vama; budite u ljubavi mojoj.

10 Ako zapovesti moje uzdržite ostacete u ljubavi mojoj, kao što ja održah zapovesti Oca svog i ostajem u ljubavi Njegovoj.

11 Ovo vam kazah, da radost moja u vama ostane i radost vaša se ispuni.

12 Ovo je zapovest moja da imate ljubav među sobom, kao što ja imadoh ljubav k vama.

13 Od ove ljubavi niko vece nema, da ko dušu svoju položi za prijatelje svoje.

14 Vi ste prijatelji moji ako tvorite šta vam ja zapovedam.

15 Više vas ne nazivam slugama; jer sluga ne zna šta radi gospodar njegov; nego vas nazvah prijateljima; jer vam sve kazah što cuh od Oca svog.

16 Vi mene ne izabraste, nego ja vas izabrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vaš rod ostane, da šta god zaištete u Oca u ime moje da vam da.

17 Ovo vam zapovedam da imate ljubav medu sobom.

18 Ako svet na vas uzmrzi, znajte da na

mene omrznu pre vas.

19 Kad biste bili od sveta, onda bi svet svoje ljubio; a kako niste od sveta, nego vas ja od sveta izbrah, zato mrzi na vas svet.

20 Opominjite se reci koju vam ja rekoh: nije sluga veci od gospodara svog. Ako mene izgnaše, i vas ce izgnati; ako moju rec održaše, i vašu ce održati.

21 Ali sve ce vam ovo ciniti za ime moje, jer ne poznaju Onog koji me posla.

22 Da nisam bio došao i govorio im ne bi greha imali; a sad izgovora neće imati za greh svoj.

23 Koji mrzi na mene i na Oca mog mrzi.

24 Da nisam bio i dela tvorio medu njima kojih

niko drugi ne tvori, ne bi greha imali; a sad i videše, i omrznuše na mene i na Oca mog.

25 Ali da se zbude rec napisana u zakonu njihovom: Omrznuše na me nizašta.

26 A kad dode utešitelj, koga cu vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, On ce svedociti za mene.

27 A i vi cete svedociti, jer ste od pocetka sa mnom.

JOVAN 16

1 Ovo vam kazah da se ne sablaznite.

2 Izgonice vas iz zbornica; a doci ce vreme kad ce svaki koji vas ubije misliti da Bogu službu cini.

3 I ovo ce ciniti, jer ne poznaše Oca ni mene.

4 Nego vam ovo kazah kad dode vreme da se opomenete ovog da vam ja kazah; a isprva ne kazah vam ovo, jer bejah s vama.

5 A sad idem k Onome koji me posla, i niko me od vas ne pita: Kuda ideš?

6 Nego što vam ovo kazah žalosti napuni se srce vaše.

7 Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas da ja idem; jer ako ja ne

idem, utešitelj neće doći
k vama; ako li idem,
poslacu Ga k vama.

8 I kad On dođe
pokarace svet za greh, i
za pravdu, i za sud;

9 Za greh, dakle, što ne
veruju mene;

10 A za pravdu što idem
k Ocu svom; i više me
nećete videti;

11 A za sud što je knez
ovog sveta osuđen.

12 Još vam mnogo imam
kazati; ali sad ne možete
nositi.

13 A kad dođe On, Duh
istine, uputice vas na
svaku istinu; jer neće od
sebe govoriti, nego će
govoriti šta čuje, i javice
vam šta će biti unapred.

14 On će me proslaviti,
jer će od mog uzeti, i
javice vam:

15 Sve što ima Otac

moje je; zato rekoh da
će od mog uzeti, i javiti
vam.

16 Još malo, i nećete me
videti, i opet malo, pa
ćete me videti: jer idem
k Ocu.

17 A neki od učenika
Njegovih rekoše među
sobom: Šta je to što nam
kaže: Još malo, i nećete
me videti; i opet malo pa
ćete me videti; i: Ja idem
k ocu?

18 Govorahu, dakle: Šta
je to što govori: Malo?
Ne znamo šta govori.

19 A Isus razume da
hteše da Ga zapitaju,
pa im rece: Zato li se
zapitkujete među sobom
što rekoh: Još malo i
nećete me videti, i opet
malo pa ćete me videti?

20 Zaista, zaista
vam kažem da ćete vi

zaplakati i zaridati, a svet ce se radovati; i vi cete žalosni biti, ali ce se vaša žalost okrenuti na radost.

21 Žena kad rada trpi muku; jer dode cas njen: ali kad rodi dete, više se ne opominje žalosti od radosti, jer se rodi covek na svet.

22 Tako i vi, dakle, imate sad žalost; ali cu vas opet videti, i radovace se srce vaše, i vašu radost nece niko uzeti od vas;

23 I u onaj dan necete me pitati nizašta. Zaista, zaista vam kažem da šta god uzištete u Oca u ime moje, dace vam.

24 Dosle ne iskaste ništa u ime moje; ištite i primicete, da radost vaša bude ispunjena.

25 Ovo vam govorih u pricama; ali ce doci

vreme kad vam više necu govoriti u pricama, nego cu vam upravo javiti za Oca.

26 U onaj cete dan u ime moje zaiskati, i ne velim vam da cu ja umoliti Oca za vas;

27 Jer sam Otac ima ljubav k vama kao što vi imaste ljubav k meni, i verovaste da ja od Boga izidoh.

28 Izidoh od Oca, i dodoh na svet; i opet ostavljam svet, i idem k Ocu.

29 Rekoše Mu ucenici Njegovi: Eto sad upravo govoriš, a price nikakve ne govoriš.

30 Sad znamo da sve znaš, i ne treba Ti da Te ko pita. Po tome verujemo da si od Boga izišao.

31 Isus im odgovori: Zar sad verujete?

32 Evo ide čas, i već je nastao, da se razbegnute svaki na svoju stranu i mene samog ostavite; ali nisam sam, jer je Otac sa mnom.

33 Ovo vam kazah, da u meni mir imate. U svetu cete imati nevolju; ali ne bojte se, jer ja nadvladah svet.

JOVAN 17

1 Ovo govori Isus, pa podiže oci svoje na nebo i rece: Oce! Dode čas, proslavi Sina svog, da i Sin Tvoj proslavi Tebe;

2 Kao što si Mu dao vlast nad svakim telom da svemu što si Mu dao da život vecni.

3 A ovo je život vecni da poznaju Tebe jedinog istinitog Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.

4 Ja Tebe proslavih na zemlji; posao svrših koji si mi dao da radim.

5 I sad proslavi Ti mene, Oce, u Tebe samog slavom koju imadoh u Tebe pre nego svet postade.

6 Ja javih ime Tvoje ljudima koje si mi dao od sveta; Tvoji behu pa si ih meni dao, i Tvoju rec

održaše.

7 Sad razumeše da je sve što si mi dao od Tebe.

8 Jer reci koje si dao meni dadoh im; i oni primiše, i poznadoše istinito da od Tebe izidoh, i verovaše da si me Ti poslao.

9 Ja se za njih molim: ne molim se za (sav) svet, nego za one koje si mi dao, jer su Tvoji.

10 I moje sve je Tvoje, i Tvoje moje; i ja se proslavih u njima.

11 I više nisam na svetu, a oni su na svetu, a ja idem k Tebi. Oče Sveti! Sacuvaj ih u ime svoje, one koje si mi dao, da budu jedno kao i mi.

12 Dok bejah s njima na svetu, ja ih cuvah u ime Tvoje; one koje si mi dao sacuvah, i niko od njih ne

pogibe osim Sina pogibli, da se zbude pismo.

13 A sad k Tebi idem, i ovo govorim na svetu, da imaju radost moju ispunjenu u sebi.

14 Ja im dadoh rec Tvoju; i svet omrznu na njih, jer nisu od sveta, kao i ja što nisam od sveta.

15 Ne molim Te da ih uzmeš sa sveta, nego da ih sacuvaš oda zla.

16 Od sveta nisu, kao ni ja što nisam od sveta.

17 Osveti ih istinom svojom: rec je Tvoja istina.

18 Kao što si Ti mene poslao u svet, i ja njih poslah u svet.

19 Ja posvecujem sebe za njih, da i oni budu osveceni istinom.

20 Ne molim se, pak,

samo za njih, nego i za one koji me uzveruju njihove reci radi;

21 Da svi jedno budu, kao Ti, Oce, što si u meni i ja u Tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svet veruje da si me Ti poslao.

22 I slavu koju si mi dao ja dadoh njima, da budu jedno kao mi što smo jedno.

23 Ja u njima i Ti u meni: da budu sasvim ujedno, i da pozna svet da si me Ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k meni što si ljubav imao.

24 Oce! Hocu da i oni koje si mi dao budu sa mnom gde sam ja; da vide slavu moju koju si mi dao; jer si imao ljubav k meni pre postanja sveta.

25 Oce pravedni! Svet Tebe ne pozna, a ja Te poznah, i ovi poznaše da si me Ti poslao.

26 I pokazah im ime Tvoje, i pokazacu: da ljubav kojom si mene ljubio u njima bude, i ja u njima.

JOVAN 18

1 I rekavši ovo Isus izide s ucenicima svojim preko potoka Kedrona gde beše vrt, u koji ude On i ucenici Njegovi.

2 A Juda, izdajnik Njegov, znaše ono mesto; jer se Isus cesto skupljaše onde s ucenicima svojim.

3 Onda Juda uze cetu i od glavara sveštenickih i fariseja momke, i dode onamo s fenjerima i sa svecama i s oružjem.

4 A Isus znajuci sve što ce biti od Njega izide i rece im: Koga tražite?

5 Odgovoriše Mu: Isusa Nazarecanina. Isus im rece: Ja sam. A s njima stajaše i Juda koji Ga izdavaše.

6 A kad im rece: Ja sam; izmakoše se natrag i popadaše na zemlju.

7 Onda ih opet zapita Isus: Koga tražite?

A oni rekoše: Isusa Nazarecanina.

8 Isus im odgovori: Kazah vam da sam ja. Ako dakle mene tražite, ostavite ove nek idu.

9 Da se izvrši rec što rece: Ne izgubih ni jednog od onih koje si mi dao.

10 A Simon Petar imашe nož, pa ga izvadi i udari slugu poglavara sveštenickog, i odsece mu desno uho. A sluzi beše ime Malho.

11 Onda rece Isus Petru: Zadeni nož u nožnice. Cašu koju mi dade Otac zar da je ne pijem?

12 A ceta i vojvoda i momci jevrejski uhvatiše Isusa i svezaše Ga,

13 I odvedoše Ga

najpre Ani, jer beše tast Kajafi, koji beše poglavar sveštenicki one godine.

14 A Kajafa beše onaj što dade savet Judejcima da je bolje da umre jedan covek nego narod da propadne.

15 Za Isusom, pak, idaše Simon Petar i drugi ucenik; a ucenik onaj beše poznat kod poglavara sveštenickog, i ude s Isusom u dvor poglavara sveštenickog;

16 A Petar stajaše napolju kod vrata. Onda izide onaj ucenik što beše poznat kod poglavara sveštenickog i rece vratarici te uvede Petra.

17 Onda rece sluškinja vratarica Petru: Da nisi i ti ucenik ovog coveka? On rece: Nisam.

18 A sluge i momci behu

naložili oganj i stajahu te se grejahu, jer beše zima; a i Petar stajaše s njima i grejaše se.

19 Poglavar, pak, sveštenicki zapita Isusa za ucenike Njegove i za Njegovu nauku.

20 Isus mu odgovori: Ja govorih javno svetu, ja svagda ucih u zbornici i u crkvi, gde se svagda skupljaju Judejci, i ništa tajno ne govorih.

21 Što pitaš mene? Pitaj one koji su slušali šta sam im govorio: evo ovi znaju šta sam ja govorio.

22 A kad On ovo rece, jedan od momaka koji stajahu onde udari Isusa po obrazu, i rece: Zar tako odgovaraš poglavaru sveštenickom?

23 Isus mu odgovori: Ako zlo rekoh, dokaži da

je zlo; ako li dobro, zašto me biješ?

24 I Ana posla Ga svezanog Kajafi, poglavaru sveštenickom.

25 A Simon Petar stajaše i grejaše se. Onda mu rekoše: Da nisi i ti od učenika njegovih? A on se odrece i rece: Nisam.

26 Rece jedan od slugu poglavara sveštenickog koji beše rodak onome što mu Petar odsece uho: Ne videh li ja tebe u vrtu s njim?

27 Onda se Petar opet odrece; i odmah petao zapeva.

28 A Isusa povedoše od Kajafe u sudnicu. Ali beše jutro, i oni ne udoše u sudnicu da se ne bi opoganili, nego da bi mogli jesti pashu.

29 Onda Pilat izade

k njima napolje i rece: Kakvu krivicu iznosite na ovog coveka?

30 Odgovoriše mu i rekoše: Kad on ne bi bio zlocinac ne bismo ga predali tebi.

31 A Pilat im rece: Uzmite ga vi i po zakonu svom sudite mu. A Jevreji mu rekoše: Mi ne smemo nikoga pogubiti.

32 Da se zbude rec Isusova koju rece kazujuci kakvom ce smrti umreti.

33 Onda ude Pilat opet u sudnicu, i dozva Isusa, i rece Mu: Ti si car judejski?

34 Isus mu odgovori: Govoriš li ti to sam od sebe, ili ti drugi kazaše za mene?

35 Pilat odgovori: Zar sam ja Jevrejin? Rod

tvoj i glavari sveštenicki predaše te meni; šta si ucinio?

36 Isus odgovori: Carstvo moje nije od ovog sveta; kad bi bilo od ovog sveta carstvo moje, onda bi sluge moje branile da ne bih bio predan Jevrejima; ali carstvo moje nije odavde.

37 Onda Mu rece Pilat: Dakle si ti car? Isus odgovori: Ti govoriš da sam ja car. Ja sam za to roden, i zato dodoh na svet da svedocim istinu. I svaki koji je od istine sluša glas moj.

38 Rece Mu Pilat: Šta je istina? I ovo rekavši izide opet k Jevrejima, i rece im: Ja nikakve krivice ne nalazim na njemu.

39 A u vas je obicaj da vam jednog pustim na

pashu, hocete li, dakle, da vam pustim cara judejskog?

40 Onda svi povikaše opet govoreci: Ne ovog, nego Varavu. A Varava beše hajduk.

JOVAN 19

1 Tada, dakle, Pilat uze Isusa i šiba Ga.

2 I vojnici spletavši venac od trnja metnuše Mu na glavu, i obukoše Mu skerletnu haljinu,

3 I govorahu: Zdravo, care judejski! I bijahu Ga po obrazima.

4 Onda Pilat izide opet napolje, i rece im: Evo ga izvodim k vama napolje, da vidite da na njemu ne nalazim nikakvu krivicu.

5 A Isus izade napolje pod vence od trnja i u skerletnoj haljini. I rece im Pilat; evo coveka!

6 A kad Ga videše glavari sveštenicki i momci, povikaše govoreci: Raspni ga, raspni. Pilat im rece: Uzmite ga vi i raspnite, jer ja ne nalazim na

njemu krivice.

7 Odgovoriše mu Jevreji: Mi imamo zakon i po zakonu našem valja da umre, jer nacini sebe sinom Božijim.

8 Kad, dakle, Pilat cu ovu rec, poboja se vecma.

9 I opet ude u sudnicu, i rece Isusu: Odakle si ti? A Isus mu ne dade odgovora.

10 A Pilat Mu rece: Zar meni ne govoriš? Ne znaš li da imam vlast raspeti te, i vlast imam pustiti te?

11 Isus odgovori: Ne bi imao vlasti nikakve nada mnom kad ti ne bi bilo dano odozgo; zato onaj ima veci greh koji me predade tebi.

12 Od tada gledaše Pilat da Ga pusti. Ali Jevreji vikahu govoreci: Ako ovog pustiš nisi prijatelj

cesaru. Svaki koji sebe carem gradi protivni se cesaru.

13 Pilat, dakle, cuvši ovu rec izvede Isusa napolje, i sede na sudijsku stolicu na mestu koje se zove Kaldrma a jevrejski Gavata.

14 A beše petak uoci pashe oko šestog sahata; i Pilat rece Jevrejima: Evo, car vaš.

15 A oni vikahu: Uzmi, uzmi, raspni ga. Pilat im rece: Zar cara vašeg da razapnem? Odgovoriše glavari sveštenicki: Mi nemamo cara osim cesara.

16 Tada im Ga dakle predade da se razapne. A oni uzeše Isusa i odvedoše.

17 I noseci krst svoj izide na mesto koje se zove

Kosturnica a jevrejski Golgota.

18 Onde Ga razapeše, i s Njim drugu dvojicu s jedne i s druge strane, a Isusa u sredi.

19 Pilat, pak, napisa i natpis i metnu na krst; i beše napisano: Isus Nazarecanin, car judejski.

20 I onaj natpis citaše mnogi od Jevreja; jer mesto beše blizu grada gde razapeše Isusa; i beše napisano jevrejski, grcki, latinski.

21 A jevrejski glavari sveštenicki govorahu Pilatu: Ne piši: Car judejski, nego da sam rece: Ja sam car judejski.

22 Pilat odgovori: Šta pisah pisah.

23 A vojnici kad razapeše Isusa uzeše

Njegove haljine i naciniše cetiri dela, svakom vojniku po deo, i dolamu; a dolama ne beše šivena nego izatkana sva s vrha do dna.

24 Onda rekoše medu sobom: Da je ne deremo, nego da bacamo kocke za nju kome ce dopasti. Da se zbude pismo koje govori: Razdeliše haljine moje medu sobom, a za dolamu moju baciše kocke. Vojnici, dakle, tako uciniše.

25 A stajahu kod krsta Isusovog mati Njegova, i sestra matere Njegove Marija Kleopova, i Marija Magdalina.

26 A Isus videvši mater i ucenika koga ljubljāše gde stoji rece materi svojoj: Źeno! Eto ti sina!
27 Potom rece uceniku:

Eto ti matere! I od onog casa uze je ucenik k sebi.

28 Potom, znajuci Isus da se vec sve svršī, da se zbude pismo rece: Źedan sam.

29 Onde stajaše sud pun octa; i oni napuniše sunder octa, i nataknuvši na trsku, prinesoše k ustima Njegovim.

30 A kad primi Isus ocat rece: Svrši se. I priklonivši glavu predade duh.

31 A buduci da beše petak, pa da ne bi tela ostala na krstu u subotu (jer beše veliki dan ona subota), Jevreji moliše Pilata da im prebiju noge, pa da ih skinu.

32 Onda dodoše vojnici, i prvom dakle prebiše noge, i drugom raspetome s Njim.

33 A došavši na Isusa, kad Ga videše da je već umro, ne prebiše Mu noge;

34 Nego jedan od vojnika probode Mu rebra kopljem; i odmah izide krv i voda.

35 I onaj što vide posvedoci, i svedocanstvo je Njegovo istinito; i on zna da istinu govori da vi verujete.

36 Jer se ovo dogodi da se zbude pismo: Kost Njegova da se ne prelomi.

37 I opet drugo pismo govori: Pogledace Onog koga probodoše.

38 A potom Josif iz Arimateje, koji beše učenik Isusov ali kradom od straha jevrejskog, moli Pilata da uzme telo Isusovo, i dopusti Pilat.

Onda dode i uze telo Isusovo.

39 A dode i Nikodim, koji pre dolazi Isusu nocu, i donese pomešane smirne i aloja oko sto litara.

40 I uzeše telo Isusovo, i obaviše Ga platnom s mirisima, kao što je obicaj u Jevreja da ukopavaju.

41 A beše blizu onog mesta gde beše razapet, vrt, i u vrtu grob nov, u koji niko nikad ne beše metnut.

42 Onde, dakle, petka radi jevrejskog, jer beše blizu grob, metnuše Isusa.

JOVAN 20

1 A u prvi dan nedelje dode Marija Magdalina na grob rano, još dok se ne beše rasvanulo, i vide da je kamen odvaljen od groba.

2 Onda otrca, i dode k Simonu Petru i k drugom učeniku koga ljubljāše Isus, i rece im: Uzeše Gospoda iz groba; i ne znamo gde Ga metnuše.

3 A Petar izide i drugi učenik, i podoše ka grobu.

4 Trcahu, pak, oba zajedno, i drugi učenik trcaše brže od Petra, i dode pre ka grobu.

5 I nadvirivši se vide haljine gde leže; ali ne ude.

6 Dode, pak, Simon Petar za njim, i ude u grob, i vide haljine same

gde leže,

7 I ubrus koji beše na glavi Njegovoj ne s haljinama da leži nego osobito savit na jednom mestu.

8 Tada, dakle, ude i drugi učenik koji najpre dode ka grobu, i vide i verova.

9 Jer još ne znaše pisma da Njemu valja ustati iz mrtvih.

10 Onda otidoše opet učenici kucama.

11 A Marija stajaše napolju kod groba i plakaše. I kad plakaše nadviri se nad grob,

12 I vide dva andela u belim haljinama gde sede jedan celo glave a jedan celo nogu gde beše ležalo telo Isusovo.

13 I rekoše joj oni: Ženo! Što placeš? Rece im:

Uzeše Gospoda mog, i ne znam gde Ga metnuše.

14 I ovo rekavši obazre se natrag, i vide Isusa gde stoji, i ne znaše da je Isus.

15 Isus joj rece: Ženo! Što placeš? Koga tražiš? A ona misleći da je vrtlar rece Mu: Gospodine! Ako si Ga ti uzeo kaži mi gde si Ga metnuo, i ja cu Ga uzeti.

16 Isus joj rece: Marija! A ona obazrevši se rece Mu: Ravuni! Koje znaci ucitelju.

17 Rece joj Isus: Ne dohvataj se do mene, jer se još ne vratih k Ocu svom; nego idi k braci mojoj, i kaži im: Vracam se k Ocu svom i Ocu vašem, i Bogu svom i Bogu vašem.

18 A Marija Magdalina

otide, i javi ucenicima da vide Gospoda i kaza joj ovo.

19 A kad bi uvece, onaj prvi dan nedelje, i vrata behu zatvorena gde se behu ucenici skupili od straha jevrejskog, dode Isus i stade na sredu i rece im: Mir vam.

20 I ovo rekavši pokaza im ruke i rebra svoja. Onda se ucenici obradovaše videvši Gospoda.

21 A Isus im rece opet: Mir vam; kao što Otac posla mene, i ja šaljem vas.

22 I ovo rekavši dunu, i rece im: Primate Duh Sveti.

23 Kojima oprostite grehe, oprostice im se; i kojima zadržite, zadržace se.

24 A Toma, koji se zove Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne beše onde sa njima kad dode Isus.

25 A drugi mu ucenici govorahu: Videsmo Gospoda. A on im rece: Dok ne vidim na rukama Njegovim rana od klina, i ne metnem prsta svog u rane od klina, i ne metnem ruke svoje u rebra Njegova, necu verovati.

26 I posle osam dana opet behu ucenici Njegovi unutra, i Toma s njima. Dode Isus kad behu vrata zatvorena, i stade medu njima i rece: Mir vam.

27 Potom rece Tomi: Pruži prst svoj amo i vidi ruke moje; i pruži ruku svoju i metni u rebra

moja, i ne budi neveran nego veran.

28 I odgovori Toma i rece Mu: Gospod moj i Bog moj.

29 Isus mu rece: Pošto me vide verovao si; blago onima koji ne videše i verovaše.

30 A i mnoga druga cudesu ucini Isus pred ucenicima svojim koja nisu pisana u knjizi ovoj.

31 A ova se napisaše, da verujete da Isus jeste Hristos, Sin Božji, i da verujuci imate život u ime Njegovo.

JOVAN 21

1 Posle toga opet se javi Isus ucenicima svojim na moru tiverijadskom. A javi se ovako:

2 Behu zajedno Simon Petar i Toma, koji se zvaše blizanac, i Natanailo iz Kane galilejske, i sinovi Zevedejevi, i druga dvojica od ucenika Njegovih.

3 Rece im Simon Petar: Idem da lovim ribu. Rekoše mu: Idemo i mi s tobom. Onda izidoše i odmah sedoše u ladu, i onu noc ne uhvatiše ništa.

4 A kad bi jutro, stade Isus na bregu; ali ucenici ne poznaše da je Isus.

5 A Isus im rece: Deco! Eda li šta imate za jelo? Odgovoriše Mu:

Nemamo.

6 A On im rece: Bacite mrežu s desne strane lade, i naci cete. Onda baciše, i vec ne mogahu izvuci je od mnoštva ribe.

7 Onda ucenik onaj koga ljubljšaše Isus rece Petru: To je Gospod. A Simon Petar kad cu da je Gospod, zapreže se košuljom, jer beše go, i skoci u more.

8 A drugi ucenici dodoše na ladi, jer ne beše daleko od zemlje nego oko dvesta lakata, vukuci mrežu sa ribom.

9 Kad, dakle, izidoše na zemlju, videše oganj naložen, i na njemu metnutu ribu i hleb.

10 Isus im rece: Prinesite od ribe što sad uhvatiste.

11 A Simon Petar ude i izvuče mrežu na zemlju punu velikih riba sto i pedeset i tri; i od tolikog mnoštva ne prođe se mreža.

12 Isus im reče: Hodite obedujte. A nijedan od učenika nije smeo da Ga pita: Ko si ti? Videci da je Gospod.

13 A dode i Isus, i uze hleb, i dade im, tako i ribu.

14 Ovo se već treći put javi Isus učenicima svojim pošto ustade iz mrtvih.

15 A kad obedovaše, reče Isus Simonu Petru: Simone Jonin! Ljubiš li me većma nego ovi? Reče Mu: Da, Gospode! Ti znaš da Te ljubim. Reče mu Isus: Pasi jaganjce moje.

16 Reče mu opet drugom: Simone Jonin! Ljubiš li me? Reče Mu: Da, Gospode! Ti znaš da Te ljubim. Reče mu Isus: Pasi ovce moje.

17 Reče mu trećom: Simone Jonin! Ljubiš li me? A Petar posta žalostan što mu reče trećom: Ljubiš li me? I reče Mu: Gospode! Ti sve znaš, Ti znaš da Te ljubim. Reče mu Isus: Pasi ovce moje.

18 Zaista, zaista ti kažem: Kad si bio mlad, opasivao si se sam i hodio si kud si hteo; a kad ostariš, širiceš ruke svoje i drugi će te opasati i odvesti kuda nećeš.

19 A ovo reče pokazujući kakvom će smrti proslaviti Boga. I rekavši ovo reče mu: Hajde za

mnom.

20 A Petar obazrevši se vide gde za njim ide onaj učenik kog Isus ljubljaše, koji i na večeri leže na prsi Njegove i rece:

Gospode! Ko je taj koji ce Te izdati?

21 Videvši Petar ovog rece Isusu: Gospode! A šta ce ovaj?

22 Isus mu rece: Ako hocu da on ostane dokle ja ne dodem, šta je tebi do toga? Ti hajde za mnom.

23 Onda izide ova rec medu bracom da onaj učenik neće umreti: ali Isus ne rece njemu da neće umreti, nego: Ako hocu da ostane dok ja ne dodem, šta je tebi do toga?

24 Ovo je onaj učenik koji svedoci ovo, koji i

napisa ovo: i znamo da je svedocanstvo njegovo istinito.

25 A ima i drugo mnogo što ucini Isus, koje kad bi se redom popisalo, ni u sami svet, mislim, ne bi mogle stati napisane knjige. Amin.

Za one koji nikada nisu našli mir sa Bogom i ne znaju gdje njihova večna duša ide kad umru, ovo je Bogov plan spasenja:

Rimljanima 3:10 Kao što stoji napisano: Ni jednog nema pravednog;

Rimljanima 3:23 Jer svi sagraše i izgubili slavu Božiju,

Kazna za greh je večna smrt i pakao:

Jevrejima 9:27 I kao što je ljudima određeno jednom umreti, a potom sud:

Apokalipsa 20:15 I ko se ne nade napisan u knjizi života, bacen bi u jezero ognjeno.

Božja odredba za vaše grešno stanje je njegov sin, Isus Hrist:

1.Kor 15:3 Jer vam najpre predadoh šta i primih da Hristos umre za grehe naše, po pismu, 4 I da bi ukopan, i da usta treci dan, po pismu,

Jevrejima 9:14 A kamoli nece krv Hrista, koji Duhom Svetim sebe prinese bez krivice Bogu, ocistiti savest našu od mrtvih dela, da služimo Bogu Živom i Istinitom?

Jevrejima 10:14 Jer jednim prinosom savršio je vavek one koji bivaju osveceni.

Rimljanima 5:8 Ali Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Hristos još kad bejasma grešnici umre za nas.

Možete biti spašeni – sada:

Efescima 2:8 Jer ste blagodacu spaseni kroz veru; i to nije od vas, dar je Božji, 9 Ne od dela, da se niko ne pohvali.

Rimljanima 10:9 Jer, ako priznaješ ustima svojim da je Isus Gospod, i veruješ u srcu svom da Ga Bog podiže iz mrtvih, biceš spasen.

10 Jer se srcem veruje za pravdu, a ustima se priznaje za spasenje.

Rimljanima 10:13 Jer koji god prizove ime Gospodnje spašće se.

Molite Gospoda Isusa Hrista da vas spasi - sada: “Gospode Isuse Hriste, ja sam grešnik i treba mi oproštenje. Kajem se zbog moje samopravednosti i verujem da si umro zbog mojih grehova, sahranjen i ponovo ustao iz mrtvih nakon tri dana. Molim te ocisti me sa svojom svetom krvi. Hvala na poklonu večnog života. Amen.”

